

J. H. Bartlett

1963 1941

SA BUMABASA.

Yayámang na sasa camáy mo itong mahál na libro nang «*Pagtulad cay Cristo*» na isinulat sa latín nang Venerable Tomás Kempis, sasabíhin co sa iyo na itó ang librong hindî matápus puríhin nang mangá banál na lubháng maroròrong nang caronòngang tongcol sa Dios, at nang mangá amá nang calolouá na bihásang umácay sa átin sa matòuid na dáan nang túnay na cabanálan. May nangag pupuri na, anila, i, itó ang librong guintô: may nangag sasábi na itó ang librong maipalalagáy natin na párang icalimáng Evangelio: may nag-uiuicâ na sinománg biniagan laláqui ó babái, banál ó macasa-

lánan, con bumása sa librong itó nang iláng talatâ, cahi,t, houag pomili nang Capítulong babasáhin; condî bucsán maguing sa dácong pónò, maguing sa dácong guitnà, maguing sa dácong dólo, at ang unang talatâ, na tamáan nang mata,i, siyang basáhin tantong caguiláguilalás! ang áral na mababása,i, na-ócul mandín sa bumabása, na tíla pinilî, at parang hamóg na nadaramdamán sa pusô ang matamis na lamig. Ang masasábi co namán ay aco,i, ualáng librong binása na capáris nitó, na lubháng nababágay sa táuonag nagnanása nang túnay na cabanálan.

Cayâ lábis ang aquing pagtatacá, na hangan ngayon ang Kempis ay hindî nacacabálang sa caramíhan nang mangá librong ipinalimbág sa uicangtagalog; bagamá,t,

marámi ang may loob sa Dios na naiibig magcaroon nang nasábing libro. Tantong nagpapatotoo nitong sabi co ang mangá súlat-camáy na pinangangánlang Kempis na iniingatán nang marami, at pinacamamahál nilá. Isá sa mangá súlat-camáy na iyan, nang áquing basáhin at ihiyáng sa librong latín nang Kempis ay náquita co na hindi tapát na tapát ang pagcatalóg: marámi ang cúlang, at marami namán ang hindi cúlang nang camalián.

Alinsúnod sa mangá nasábina, i, minatapát cong tagalóguin ang librong latín nang Kempis at ipalimbág, con bagá magalingín at ipahintólot nang may capangyarihan, opan ding paquinabángan nang mangá calolouáng tinubós ni Jesu-cristo.

NOTA DEL TRADUCTOR.

La presente publicacion de la traduccion en idioma tagalo de la imitacion de Cristo, *produccion en latin* del V. Tomás Kempis ó de quien quiera (*) no es más que un ensayo encaminado á saber si tendrá aceptacion por parte de los lectores devotos, á quienes se ofrece. A tal intento el traductor cree suficiente publicar solo el primero y segundo libro de los cuatro en que se divide dicha obra sin perjuicio de completar la publicacion en caso de resultado satisfactorio.

En la traduccion se ha procurado en lo posible la literal, siempre que la claridad del sentido y la naturalidad y correccion del lenguaje lo han permitido.

(*) Sobre quien es el verdadero Autor de esta preciosa obra hay controversia suetada entre los P. P. Benedictinos de S. Mauro y los Canónigos Regulares de S. Agustín, de cuya orden era: *el V. Kempis*; pero nadie hay tan poco verzado en la ascética, que al oír *el Kempis* no entienda que se habla de la *imitacion de Christo* apesar de que el mismo Autor escribió

Pero tal es la pobreza del idioma tagalo en materias morales y científicas, que se encuentran períodos en el original, que luchan contra la traduccion literal, y que traducidos literalmente á la fuerza, el menor de los inconvenientes será la carencia de sentido inteligible y determinado, si es que no induzcan á una inteligencia errónea. Por ejemplo: este del libro 2.º cap. 6. número 3. *Quod es, hoc es, nec major dici vales, quam (Deo teste) sis.* Los que saben que, sobre la pobreza antedicha, este dialecto carece del verbo ser, ya comprenden la dificultad de que se trata. Por esto en semejantes períodos para salir del paso, no queda más recurso que apelar á la traduccion libre, haciendo más bien que una traduccion, un comentario del texto sucinto pero claro y conforme del todo con el es-

otras obras, como el *soliloquium animæ, Valles lilliorum, De Tribus tabernaculis, Gemitus et suspiria animæ penitentis, y cohortatio ad Spiritualem profectum*: y no obstante las erúditas disertaciones de Eusebio Amort, del P. Desbillon y de otros que pretenden quitarle la Gloria de haberla compuesto, (Mach):

píritu del Autor, lo cual será indudablemente más útil y acomodado á la corta capacidad de aquellos, á quienes se destina este pequeño trabajo, que como una florecita de un pobre jardin, se dedica á los sagrados y dulcísimos Corazones de Jesus y de María.

PAGTULAD CAY CRISTO.

LIBRO PRIMERO.

MAÑGA HATOL NA ICAGAGALING ÑG CALOLOUÁ.

CAPITULO 1.º

Tongcól sa pagtúlad cay Cristo at paguaualíng halagá sa tanáng lu-máng báyan.

1.º—Ang sumosonód sa áquin ay hindi nalácad sa cadilimán: sábi nang ating Panginoon.

Ito,i, mangá uicâ ni Cristo na naghahátol sa atin na parisan ta ang búhay niyá,t, caugalian, con totòong ibig nátin na táyo,i, maliuanágan at macaligtás sa lahát na cabulagán nang pusò.

Cayà ngà totóong pagpilítan nátin ang pagninilay-nílay nang bñhay ni Jesucristo.

2.º—Ang áral ni Cristo ay lálóng mahál sa lahát na áral nang mangá Santos, at ang may násang tumùlad sa caniya,i, siyáng macacacúha nang natatágò diyáng tinápáy nang calolouá.

Datapouá,t, nangyayári na marámi ang sa madalás na paquiníg nang Evangelio,i, hindî nag dadámdam nang malaquíng násang tumupád sa áral dáhil sa aayáo tumùlad cay Cristo.

Ang naiibig macalásang lobós nang saráp nang mangá uicà ni Cristo,i, dápat magtiagà na ang bóong pagcabúhay ay iáyon sa caniyá.

3.º—¿Anóng paquiquinabángin mo sa paquiquipagtálo nang mata-

táas na catouíran tongcól sa Trinidad, con ualâ cang capacomba-baán at nagbibigáy ca sa Trinidad nang ipaghihinanaquíť sa iyo?

Hindi ngâ ang matatáas na catouíran ang icapaguiguing santo, t, banál, condî ang banál na búhay na siyáng naiibígan nang Dios.

Ang magdámdam nang pagsisísi ibig co pàng lâlô sa maalámang co con ano ang pagsisísi.

Cáhit maisaólo mo ang bòng Biblia at ang áral nang lahát na Filósofos ganóng mapapaquiná-bang mo sa lahát nang iyán, con ualâ cang pag-ibig sa Dios, at ualâ ca sa gracia niyá?

Ualáng casaysáyang bálang na, at ang lahát ay lamáng báyan lámang, subále ang pag-ibig sa Dios at paglilingcòd sa caniyá lámang.

Itó ang lálò,t, lálóng carunó-
ngan, yurácan ang sangtinacpán
sa pagparoón sa maloualhating
lángit.

4.º—Lamáng báyan ngà lámang
ang paghánap nang mangá yáman,
at ang pananálíg sa cayamánan.

Lamáng báyan lámang ang pag-
hahanḡád nang pùri at pagpapa-
camahál.

Lamáng báyan lámang ang pag-
sonód sa mangá masasamáng hin-
guil nang catauán, at ang pagna-
nása nang bágay na ipagcacamit
nang catacot-tácot na parusa sa ca-
tapusán.

Lamáng báyan lámang ang pag-
hahanḡád nang mahábang bñhay,
na hindi gogogòlin sa banál na
pagea-bñhay.

Lamáng báyan lámang ang
pageauíli sa bñhay na itó, at hindi

paghahandâ nang cacailangânin
sa bûhay na dárating.

Lamáng báyan lámang ang
pagca-íbig sa mangá bagay na
madalíng mauualà, at ang hindi
pagpipilit na magcamít nang ligá-
yang ualáng pagcatápus.

Paráti mong alalahánin itong
cauicaán.

Hindi nagsasauà ang matáng tumingín,
at sa paquiquinig ang tángga,i, gayón din.

Cayâ ngà pagpilítan mong ilayô
ang iyong púsô sa pagnanasà nang
mangá lamáng báyan, at ang na-
sàin mo,i, ang lamáng lángit; sa-
pagca,t, ang pagtupád sa mahá-
lay na caramdaman nang catauán,
nacadudumí sa calolouá, at naca-
uualà nang gracia nang Dios.

CAPITULO 2.º

*Tongcól sa mapacúmbabang dam-
dám nang saríling lóob.*

1.º—Alin máng tàuo,i, tiquís naghahangád nang carunòngan, ngúni,t, ganóng casaysáyan nang dùnong na ualáng casámang pag-catácot sa Dios?

Isáng hámac na tagá búquid, na naglilingcod sa Dios, magalíng pa sa palálong Filósofo, na nag-papacadùnong sa lacad nang árao, buán at mangá bitóin sa lángit, datapouá,t, ang lacad nang saríling calolouá,i, hindî pinanganga-siuáan.

Ang may mabúting pagcaqui-lála sa saríli ay nagpapacababâ, at hindî natotouáng puríhin siyá nang mangá táuo.

Cahima,t, matalastás co ang lahát na linaláng, con uala acóng pagca-ibig sa Dios ;anóng paquinabángin co sa haráp nang Dios na maghohocóm sa áquin tongcól sa gauâ co?

Piguilin mo ang lábis na pag-nanasâ nang carunóngan; sa pagca,t, malaquíng dayâ at calibángan ang macucúha diyán.

Ang mangá marurunong ay naiibig na silá,i, purihin, at mapanganglang pantás.

Maráming bagay ang cáhit maaláman ay hindi pinaquiquinabángan nang calolouá.

Busábos na ualáng bait ang nangangasiuâ sa ibáng bagay, na hindi icagagaling nang caniyáng calolouá.

Hindi icabobosóg nang calolouá ang maráming sábi, datapouá,t,

ang magalíng na pagca-bùhay, si-
yáng icatotoyà, at ang malínis na
budhì ó conciencia,i, siyang nag-
bibigáy nang daquílang pananálìg
sa Dios.

3.º—Con gaanó ang taas at
galing nang carunòngan mo,i, ga-
yón namán ang bigát nang pag-
hohocóm sa iyó con ualà cang
banál na pagca-bùhay.

Houág mo nauáng ipagparáng-
yà ang dùnong mo,t, mataás na
caisipan; condi lalo mong ipag-
pacumbaba ang biyáyang iyán, na
ipinagcalóob sa iyó.

Con sa acalá mo,i, marámi cang
naa-aláman, at totoóng matalím
ang iyóng pag-iísip: lalong ma-
rámi ang bágay na hindi naa-abót
nang pag-iísip mo.

Houag mong ipágmalaquíng
lòob ang iyóng carunòngan, condi

bageós mong quilalánin ang cabulagán nang iyóng baít.

¿Báquin ca nagpapalalô nang carunòngan sa ibá, yayámang marámi ang laló pang marurúnong sa iyó, at lálong nacacatalastás nang mangá òtos?

Con ibig mong mag áral at maca-alam nang bágay na paquiquinabángan, nasáin mong houág cang maquilála, at ang lahát ay mag-uualáng bahàlà sa iyo.

4.º—Ang lálong mataás at mabùting áral ay ang tùnay na pagcaquilála at pag-áyop sa saríli.

Daquílang dùnong at cabanálan, ang pag-uauualáng halagá sa saríli, at ang pag-iísip din sa ibá nang magalíng at mataás.

Con nacaquiquíta ca nang nagcacasála, ó gumagaua nang mabig-át na camalián, houág mong

acaláin na mabúti cang láló sa caniyá; sapagça,t, hindì mo naa-aláman, con hangáng cailán ca mananatíli sa cagalíngan. Marurupóc at mahihinã táyong lahát, ngùnì,t, acaláin mo na ualáng dadaíg sa iyó sa carupocán at cahináan.

CAPITULO. 3.º

Tongcól sa áral nang catunáyan.

1.º—Mapálad ang inaaralan nang catunáyan na ang pag-áral ay hindi sa ibáng paráan, ó sa mangá laráuan, ó sa bucáng bibig na dumadáan lámang; condî sa lubós na pagpapaquilála nang catunáyan.

Madalás na pinagdadayáan táyo nang áting sariling acalà, at ang áting mangá pagcadamdám ay hindî nacacaabót sa malayô.

¿Anóng mapapaquinábang sa mapílit na pag-oosisâ nang malalálím at madidilím na bágay, na sa árao nang paghohocóm ay hindî isosoát sa átin, con báquit, hindî ta naa-aláman?

Daquilang cahonghangán ito:

uinaualáng halagá natin ang mangá bagay na magagalíng, at catongcúlang gauín; sacà ang ating hinaharáp ay ang mangá macalilibáng at macacasamá. May matá táyo ay hindî nacacaquíta.

2.º—¿Anóng macucúha natin sa pagcaalam nang mangá bagay-bagay na lamáng báyan?

Sa maráming pagca-alinlángan nacacaligtás yaóng inaaralan nang Divino Verbo.

Sa iisang Verbo gáling ang lahát na, at ang lahát ay nagsasábi na iisá siyá, at siyá ang pònong túnay, at siyá namán ang nagtorò sa atin.

Con hindî niyá tolòngan sino-mán ay hindî macapag-aacála at macacapag-ísip nang mätouíd.

Ang táuo na sa ganang caniya, i, iisáng bagay ang lahát na, at ang

lahát na,i, sa Dios ipinatotongól,
at sa lahát na,i, ang Dios ay siyáng
tinitingnán; ang táuonɡ itó,i, si-
yáng macacapagpalagáy loob, at
payápang macacapanatíli sa Dios.

O Dios na catunáyan, caauáan
mo acong macapanaimtím sa iyo
nang pagca-ibig na ualáng cata-
pusán.

Madalás na ipinapaít ng lóob co
ang pagbása at paquiquiníg nang
maráming bágay; nasa sa iyo ang
boong naiibigan co at ninanasâ.

Houag nang magbucáng bibig
ang mangá Doctores, magpacá-
omíd ang sanglinaláng sa haráp.
mo: icaó na lámang ang omáral sa
áquin.

3.º—Con ang pag-iísip nang tá-
uo,i, na nanaimtím na palaguí sa
caniyáng sarili, at napapalagáy
ang lóob, ay nacacatalastás na ua-

láng líuag nang marámi at lálóng matatáas na bágay; palibhása,i, sa itáas nangagaling ang ilao na iqui-naquiquíta.

Ang malínis, matiwasáy, at paglagáy na lóob, sa anománg guinagauá,i, hindî naliligálig; sapagca,t, ang lahát na guinagauâ ay ipinatotongcól sa paglilingcód sa Dios, at nagpipilit na houág madalá nang pag-ibig sa saríli.

¿Anóng lálóng nacacailáng at nacacabigát sa iyo; condì ang pag-nanasâ nang pùsô mong hindî nasusùpil?

Ang mabaít at banál na táuo, bágo gumauâ nang anomán na dápat gauín. ay nag-aacalà mòna sa saríling lòob nang magaling na paráan sa pag-gauâ.

Ang mangá gauáng iyán ay hindî nacacadalá sa caniyá sa ma-

ngá pagnanasâ nang masamáng caugalián; condî ang catouíran nang caniyáng baít ay siyáng nagtotòrô nang magalíng na dáan.

¿Sinong naquiqui-pagbácang bayáni, na lálô sa táuonag nagpipilit na macadaíg sa saríli?

Ang dápat náting pagtiagaán ay ang magtagumpáy sa saríli, at sa árao árao ay lálóng bumagsíc ang pagsùpil ta sa áting masasamáng pinamisanhan, at sumolóng solóng disín ang mabùting lácad natin.

4.º—Sa búhay na itó,i, ualáng lobós na cabanálan na hindí na sasamáhan nang caculangán at ang lahát náting aca-acála,i, hindí nauualán nang tábing na dilím.

Ang mapaœumbabaíng pagcaquilála mo sa iyóng saríli ay siyáng lálóng matouíd na dáan nang pag-

pasa Dios, hindi ang malálim na pag-oosi-osisê nang carunóngan.

Hindi masamá ang carunóngan at alin máng pagcatalástás nang anománg bágay; sapagca,t, con ipinatotongcól sa Dios ay mabúti rin namán; datapouá,t, ang malínis na budhî at ang banál na pagcabúhay ay siyáng dápat na ipagpauná.

Ngûni,t, ang hinahangâd nang caramíhan nang nangág aaral ay ang dumònong, at hindi ang malínis na pagcabúhay; cayâ madalás na nangámamali, at caontî lámang, ó ualáng búngang magalíng na pinaquiquinábang.

5.º—¡Oh! con lálong pinagpipilitan disín ang pagpauî nang masasamáng capamisanhán, at ang pagcacamít nang mangá banál na ugáli; athouág ang paquiqui-pagtálo nang mangá catquíran, ay hindi

mapoponô disín ang mangá báyan nang pagcacasála at masasamáng halimbáuâ, at ualá disíng maráming caalisagaán sa mangá Monasterio.

Tántong hindi itatanóng sa átin sa árao nang paghohocóm, con anóng binása nátin, at con macauiuli quitáng mag hánay nang catouíran; condì con anóng guináuâ nátin at con banál táyong nabúhay.

¿Sabíhin mo ráo sa aquín, con nasasaán ngayón yaóng lahat na mangá Panginoon at Maestros na nangá-quilála mo nang nabubúhay silá, at pinagtatac hán sa carunòngan?

Napaltán nang ibá. Ayauán con may naçaca-ala-ála pa sa canilá. Nang nabubúhay pa, anáqui,i, may camontíng halagá; datapo-

uá,t, ngayón ay ualâ nang naca-
cabánguit.

6.º—¡Dali áya nang pagcapauì
nang mangá ligáya nitóng báyang
cahapis-hápis!

Yaóng bùhay nilá na cabágay
nauà nang caniláng carunòngan;
con gayón ay may paquinábang si-
lá sa mangá pinag-arálan at binása.

¡Abáng dámi nang napapacasa-
má,t, namamatáy na calolouá
dáhil sa dúnong na ualáng cabolo-
hán nitóng magdaráyang báyan;
sapagca,t, hindi nangangasiuà
nang paglilingcód sa Dios.

Dáhil sa ang carangálan ay ini-
ibig niláng lálô sa capacumbabàan;
cayâ ipinagmamalaquíng lòob ang
caniláng mangá caisípan.

Tantòng daquílang táuo ang
may daquílang pag-ibig sa Dios at
sa capouà.

Tantòng daquilâ ang sa saríling
lòob ay nagpapacabábâ, at uina-
ualáng halagá ang lahat na cata-
ásan nang pùri.

Tantòng mabaít ang nag-aacalâ
na ang lahát na calupaán ay lupâ
lámang at dumí, upan dítng tamó-
hín niya ang biyayâ ni Cristo.

Tantòng marùnong ang tumu-
tupád sa caloobán nang Dios, at
tumatanguí sa pag-ibig sa saríli.

CAPITULO 4.º

Tongcól sa cabaitan sa mangá gagawín.

1.º—Hindi dápat paniualaan ang bálang sábi at panimdím; condì sùcat pag-cororòin nang lobós na cabaitan sa haráp nang Dios ang gauáng idodólót sa caniyá.

¡Aba áyang sáquit! Ang masamáng gauâ nang capouâ táuo, i, madalíng salitaín at paniualaan, lalò pa sa gauáng magalíng ¡Caa-uauâ táyong lobòs!

Ngúni, t, ang mangá táuong banál ay hindi naniniualâ agád sa lahát na nagsasalitâ, palibhása, i, natatalastás nila ang cahínàan nang táuo, na hinguíl sa masamá, at lubháng madalás ang dila.

2.º—Malaquíng carunóngan ang houág gomahagabása sa anománg

gagauín; at houág umásang lubhá sa catouíran nang caniyáng acalâ.

Carunóngan namán ang hindi paniniualâ sa bálang sinasalitâ nang mangá táuo, atang hindi pag-sasalitâ sa ibá nang balítang naringíg, ó pinaniualàn.

Sumangóni ca sa táuon marúnong at banál, at lálong magalingín mo ang arálan ca nang magaling sa sondín mo ang iyong mangá aca-acalâ.

Ang banál na pagca-búhay ay nagbibigáy sa táuo nang carunóngan tongcól sa Dios, at nang malaquíng cabatirán sa maráming bágay.

Hangáng nagpapacababâ ang táuo, at napapa-alípin sa Dios, ay lálong tomatáas ang caisipán at pagcapalagáy na lóob sa lahat nang bágay.

CAPITULO 5.º

Tongcól sa pagbása nang mangá Santong súlat.

1.º—Sa súlat hahanápin ang catunáyan, hindi ang matamís na paghahánay nang sinasábi.

Ang Santong súlat ay dápat basáhin nang malínis na lóob, capáris nang lóob nang sumúlat.

Sa Santong súlat dápat náting hanápin ang paquinábang, hindi ang mataás na cahologán nang sábi. Cayâ ang mangá banál na libros dápat cauilihing basáhin, capáris nang may matataás at malalálím na palamán.

Houág mong tingnan ang carangálan nang sumúlat, con bagá monti, ó daquilâ ang carunòngan; condi ang pagnanasâ nang magan-

dáng áral ay siyáng macahalína sa lóob mo sa pagbása. Houág mong itanóng. ¿Sino bagáng nag-sábi nitó? condi pagcoro-coròin mo na lámang ang sinábi.

2.º—Ang mangá táuo,i, nama-matáy; ang catunáyang áral nang áting Panginoon ay mananatili magpacailán man.

Sa ibá,t, ibáng paráan ang pag-áral sa átin nang Dios, na ualáng táuong pinipili.

Ang áting pagcamaosísa ay madalás na nacacailáng sa magalíng na pagbása nang Santong sùlat, dáhil sa ibig náting matalastás, at mapagdilidili ang mangá dápat na daánan na lámang.

Con ibig mong paquinabáŋgan ang pagbása,i, bumása ca nang púsong punô nang capacumbabaán, pananampalatáya, at pananálíg; at

houág cang magnasà dì isa mán
na mapangánlân cang marúnong.

Tiquís cang magtanóng at ma-
quiníg na ualáng totolsa uicà nang
manḡa Santos; at houág mong ayó-
pin ang manḡa cauicaán nang ma-
tatandâ; sapagca,t, may manḡa
cahologán.

CAPITULO 6.º

Tongcól sa mangá pagnanásang ualáng húsay.

1.º—Tambing na nauaualâ ang catahimìcan nang pusô, capag-napatálo ang táuo sa caniyáng masamáng nasâ.

Ang palalô at macamcámin di isá mang napapatìguil.

Ang mapacumbabainatduc-háng lóob ay siyáng na nanatìli sa malaquèng catahimìcan.

Ang táuong hindi pa nagtatagumpáy sa sarili, ay natatálo agád nang tocsó sa mangá bagay na momontì at ualáng cabolohán.

Ang mahinang lóob at nadadalá pa nang láyao nang catauán at hinguil sa mangá lamáng báyan,

ay masáquit na macapag-uacsi nang lahat na mangá calupaang nasâ.

Cayà ngâ capaglumlalayô sa mangá bagay na itó,i, nalolombáy con minsan, at tila nagagalit, con may nasalangsang sa caniyá.

2.º—Ngúni,t, capagquinamtán na ang ninanasâ, ay tambing nagdadamdám sa lóob niyá nang tinìc, dáhil sa pagsunód sa caniyáng nasâ, na hindi nacacatólong sa pagca-cúha nang caaliuan nang lóob na hinahánap.

Sa paglában ngâ, at hindi sa pagsunod-sonód sa masasamáng cagalián, nacucúha ang túnay na catahimícan nang púsô.

Ualáng catahimícan ang púsô nang táuon napadadalá sa láyao nang catauán, at sa mangá lamáng báyan; condì ang may maningás na lòob at malínis na calolouá.

CAPITULO 7.º

Tongcól sa paglayô sa magdarayang pananálig at capalaloán.

1.º—Magdarayâ ang pananálig sa mangá táuo, at sa mangá linaláng.

Houág mong icahiyâ ang paglingcód saibá alang-álang cay Jesu-cristo, at ang pag-aanyóng duc-há sa bùhay na itó.

Houág cang manálig sa iyóng sarili, condî sa Dios ilagáy mo ang lobós mong pag-ása.

Gauín mo ang iyóng macacayánan, at hindi magcucúlang ang Dios sa pagtólong sa magaling-mong ninanasâ.

Houág cang umása sa carunóngan mo, ó sa caalamán nang ibá; condî sa gracia nang Dios lálo cang manálig at siyang tumotólong sa nangág-papacumbabâ, at nagpapa-

babâ sa mangá palalô.

2.º—Con inayáman ca ay houág ilaquí nang lóob mo ang iyóng cayamánan, at ang mangá catóto mo na macapangyaríhan; cundî ang icatotouâ mo,i, ang Dios na nag-cacalóob nang laháat na áting tinatangap, bocód pa sa rito,i, ninanasâ niyáng tangapín nátin siyá.

Houág mong ipagmataás ang carangálan ó cagandáhan nang catauán, na sa camontíng lagnát ay nauaualâ, at napapángit.

Houág mong ipagmalaquíng lòob ang iyóng matalím na pag-iísip, opán dínng houág maghinampó sa iyó ang Dios na nagbigáy sa iyó niyán, at nang bála nang na sa iyó.

3.º—Houág cang mag-acalâ na magalíng cang lalô sa ibá, bacà sacáling lumabás cang lalo pang

masamá sa haráp nang Dios na nacacatalastás nang nása sa táuo.

Houág mong ipagpalalô ang gauâ mong magagaling; sapagca,t, ang caisipán nang Dios ay ibá sa caisipán nang táuo, at mada-lás na ang minamagaling nang táuo, ay minamasamá niyá.

Con may cagalingán cang sa-rili, acaláin mong lálong marámi ang sa ibá, nang manatíli ca sa capacumbabaán.

Con magpacababâ ca sa lahat, itó,i, hindî macasasamá sa iyó; datapouá,t, alipála,i, macasasamá, con sa iisa man lámang ay mag-palalô ca.

Catahimícan ang paráting ca-sáma nang mapagpacumbabâ; da-tapouá,t, sa púsô nang palalô na-mamáhay ang capanaghilián, at madalás na pagca-gálit.

CAPITULO. 8.º

*Tongcól sa pag-ilag sa lábis na pa-
quiquilagoyô.*

1.º—Houág mong ipaháyag sa
bálang táuo ang iyóng inaacalâ;
condî sa táuong marúnong, at
may tácot sa Dios, somangonî ca
ó pahátol.

Sa manḡá bágong táuo, at sa
manḡá hindî mo caano-anó,i, bi-
hírang maquilagóyô ca.

Sa manḡá mayayáman ay houág
cang manghinoyô nang sinunḡá-
ling na panghihinoyô, at cûsang
lumayô ca sa paláguing paquiqui-
panayám sa manḡá guinoo.

Ang manḡá mapagpacumba-
bá,t, palagáy na lóob at ang manḡá

banál at magagándang ásal, ay siyá mong píling macasamasáma at magsalitá ca sa canilá nang magagáling na halimbauâ.

Houág cang maquisalamohâ sa caníno-mang babai, condî ang la-hát ay ipagmacauâ mo sa Dios.

Ang paquiqui-osap-ósap sa Dios at sa mǵá Angeles niyá,i, siyá mo na lámang magalingín, at ualín mong halagá ang mangá bali-balitâ nang mangá táuo.

2.º—Ang pag-íbig sa capouâ táuo ay dápat lomagánap sa lahat; datapouâ,t, ang paquiquilagóyong tangì ay madalás na nacasasamá.

Nangyayári con mínsan, na ang táuong hindî quilalà,i, naba-bantóg dáhil sa daquílang pùri; datapouâ,t, con maquilála na,i, umoònti sa matá nang mangá tomitingín.

Maráhil ay inaacalâ natin na
iquinatotouâ nang ibá ang paqui-
qui-pagsalitáan ta sa canilá; da-
tapouá,t, bagcós táyong nacaca-
yamót, dáhil sa natatalastás ang
casamán nang mangá ogáling na-
quiquita sa átin.

CAPITULO 9.º

Tongcól sa pagtupád sa ótos at pag-papasácop.

1.º—Totóong magalíng ang manatíli sa pagtupád sa ótos, at ang pasácop hangáng nabubúhay sa pónong nangangásiuâ at houág mag-saríling lòob.

Ang pasácop ay lálóng magalíng sa magpònd.

Marámi ang tomotupád sa ótos na napipilítan lámang, at hindî sa tiquís na pagca-íbig; cāyâ nangág-hihinanaquíť at agád nag-oopasalâ.

Hindî namán nagecacamít nang caaliualásan nang lóob, condî pasácop nang bòong pusò alang-álang sa Dios.

Paríto ca at paroòn, ualà cang maquiquítang catiwasayán, condi sa mapacumbabáng pagpapasácop sa Pònong nangangasiuâ.

Marámi ang na pagdayáan nang pag-uauari-uári at pagbabago-bágo nang calagáyan.

2.º—Totóo na ang isá,t, isá,i, ti-quis na gomagauâ nang magalíng na-ócol sa caniyáng caloobán, at comiquíling na lalô sa mangá casing ísip niyá.

Datapouá,t, con ang Dios ay nasa sa átin, cailángan na lisánin ta, con mínsan, ang áting saríling acalà alang-álang na lámang sa paquiquipageca-sondò.

¿Alín ang lobós na marúnong na nacacatalastás na totóo nang bálang na?

Houág ca ngáng manálig na lábis sa iyóng caisípan, condi paquingán

mo namáng mahináhon ang catouíran nang ibá.

Con magalíng ang iyóng acalâ, at nagpapahínôhod ca, sa acalâ nang ibá, alang-álang sa Dios, ito,i, lálóng itataás nang iyóng cabanálan.

3.º—Madalás cong nadiringíg, na lálóng malayô sa pangánib ang maquiníg nang hátol, at lálóng magalíng ang pahátol sa humátol.

Mangyayári namán na ang acalâ nang isá,t, isá,i, páuang magalíng; datapouá,t, ang hindi pagpapahínôhod sa acalâ nag ibá, con ito,i, inihahátol nang catouíran, ó ibáng dahilán ay tandâiyán nang capaloán at catigasán nang lóob.

CAPITULO 10.

Tongcól sa pag-ilag sa panġánib nang catabilán.

Lomayô ca sa mangá lingál nang mangá táuo con mangyayári; sapagca,t, ang salitáan tongcól sa mangá lamáng báyan, ay naca-cailáng na lubhâ, cahima,t, magaling ang binabantâ.

Sapagca,t, agád táyong dinadalóhong nang capalaloán at inaalípin.

Madalás na iniibig co sána, na houág na disín acong omimíc, at houág nang maquihalobílo sa mangá táuo.

—¿Ngúni,t, báquin tiquís táyong nahánap nang salitáan, cáhit batíd na nátin, na bihírang macahiualáy táyo, na ualáng daláng tiníc sa lóob?

Ang dahilán ay hindî ibá; condi nahánap táyo nang caalíuan sa pagsasalitáan, at ibignátin na magpahingá ang púsong pagál na sa iba,t, ibáng panimdím.

Cayâ ngâ ibig náting magsalitâ at mag-ísip nang mangá bagay na áting naiibígan, ó ninanasâ, ô dinadamdám, at ipinaghihinanaquí.

2.º—Datapouá,t, jabá áyang, sáquit! ang caramíhan niyá,i, ualáng búnga,t, paquinábang, sapagca,t, iyáng caalíuan sa labás ay daquílang casiráan nang pagcaalio nang lóob sa Dios.

—Cayâ ngâ dápat táyong mag-ingat, at magmacaauâ sa Dios na paquinabángan nátin ang panahóng nadáan.

Con dápatcang magsaysáy, ay isaysáy mo ang mangá bagay na paquiquinabángan.

Ang masamáng pamimihása at ang di pagpipilit nang lalong cagalingan nang calolouá,i, siyáng nagpapatral sa cadalasán nang áting dilá.

Ngúni,t, daquilâ ang pinaqui-quinábang sa salitáng tongcól sa mangá icagagaling nang calolouá, lalo pa con ang mangá quinaca-ósap ay nangág cacaisáng lóob sa paglilingcód sa Dios.

CAPITULO 11.

Tongcól sa pagcacamít nang catiuasayán at pagpipilit nang lalong cabanálan.

1.º—Mananatíli táyo disín sa daquílang catiuasayán, condî sána táyo naquiqui-alám sa mangá uicâ at gauâ nang ibá, at sa ibá pang bágay na hindî nátin dápat paquí-alamán.

¿Paanóng mapapatahímic namaláon ang táuo, con ang lahát ay pinanghihimasócan? ¿Con nahánap sa labás nang madlang icaliligálilig? ¿at con bihirâ, ó di isá máng managuimsím sa saríling lóob?

Mapálad ang mangá palagáy na lóob, at silá ang magcacamít nang catiuasayán.

2.º—; Báquin maráming mangá Santos ang nacaabót sa matáas na cabanálan, at sa malálim na pagninilay-nílay?

Sapagca,t, nangag-pílit silá na magparúsa sa saríli nang pag-u-uacsí sa mangá calupaáng nasâ: cayá ngâ namán silá,i, nacayácap sa Dios nang mahigpít, ualáng butáo, nanatili sa pagcaíbig na tibó-bos, at nacapanḡasíuang ualáng lí-uag sa saríling cagalingán.

Táyo,i, lubháng na liligálig sa mangá cahinguílan nang áting calupaáng nasâ, at lábis at lábis ang áting pagbibigáy halagá sa mangá bagay na ualáng cabolohán.

Bihirá namáng macapagtagom-páy táyo sa isáng masamáng cagalián nátin, at bihírang magbantâ táyong macapa-itaitáas árao árao sa cabanálan, cayâ na papa-

laguî ang catamlayán at calami-
gán nang áting lóob.

3.º—Con patáy na disín ang
áting saríling caloobán at hindi
na naliligálíg sa mangá calu-
paáng nasâ, ay tántong malalasáhan
nátin ang saráp nang mangá bá-
gay na tongcól sa Dios, at ma-
hináhon táyong macacapagnilay-
nilay nang mangá cayamánan sa
lángit.

Ang bóong hadláng at lálong
caliuágan na nacaca-antála sa átin,
ay hindi ibá, condí ang mangá
masasamáng pinamisanhán; at
ang mangá calupaáng nasâ na
hindi pa nátin nasusúpil, at dáhil
sa hindi táyo nagtitiyagáng suma-
longá sa cabolósang daan nang
mangá Santos.

Sacâ con dinadatnán táyo nang
montíng sacuná, i, agád nagda-

damdám ang lòob natin nang catamlayán, at, táyo,i, nagbabalíc sa mangá caáliuan nang táuo.

4.º — Con táyo disín ay matápang at magtiagâ sa paglában, ay maquiquita at mararanásan náting ualáng líban ang tólong nang Dios na magmumulâ sa lánġit.

Sapagca,t, siya,i, paráting handà sa pagsaclólo sa mangá naquiquipag-laban, at nananálġ sa biyayá niyá, at siyá rín namán ang nagbibigáy sa átin nang dáan sa pagdalóhong sa caáuay, opán-ding magtagumpáy táyo.

Capág ang paquinábang nang calolouá,i, ipalalagáy lámang nátin sa bagay-bágay na gauáng cabanálan, na tinotupád nang catauán, ay ang cabanálang itò náti,i, madalíng mauaualâ.

Bonótin ta ang caogat-ogátan

nang ating masasamáng caugalián, nang con malínis na,i, camtan nátin ang catiuasayán nang lóob.

5.º—Con sa bálang taón sana,i, nacacapag-línis táyo nang isá mán lámang sa áting mangá ugáling masasamâ, táyo,i, macaca-abót di-sín agád sa mataás na cabanálan.

Datapouá,t, ibá ang nangyayári na paláguing nadaramdamán nátin, noóng táyo,i, bágong magbalić lóob sa Dios; ay magalíng pa táyong lálò, at malínis-línis na di sapalâ sa ngayóng macaráan na ang iláng taón.

Ang níngas nang pusò nátin, at cagalínga,i, dápat disíng madagdagán sa árao árao; datapouá,t, ngayón ay tíla bagá minamalaquí na nang isá,t, isá, na maingàtan na lámang ang camon-

tíng natitirá pa niyóng únang caningásan nang lóob,

Con sa pagpapasimulâ sána,i, may montíng pagpipilit táyo, sa nasónód na panahón, ay ualâ disíng caliuágang malaquí, at táyo,i, masasayáng macagagauâ nang maráming cagalíngan.

6.º—Mabigát na iuacsí ang dáting pinamisanhán; datapouá,t, lalong mabigát ang pagsupil sa sariling caloobán.

Con hindi ca nacacadaíg sa momontî, at mahihínang caáuay ¿cailán ca magtatagompáy sa mangá malalací at malalacás?

Samantálang nagpasimulâ ca,i, paglabánan mo na ang iyóng hinguíl, at supílin mo ang masamáng caugalián, opán díng búcas ó macalauá,i, houág mo nang paghirápang lubhâ.

¡Oh! con pag-iisip-isípin mo ang
daquílang catiuasayán at caalíuan
nang lóob na tatamohín mo, at
nang íbá, con magalíng ang iyóng
ugali, sa acalâ co,i, lálóng magpi-
pilit ca nang cagalíngan nang
iyóng calolouá.

CAPITULO 12.

*Tongcól sa pinaquiquinnábang sa pag-
titiis nang sáquit.*

1.º—Magalíng na manaca-na-
cáng datnán táyo nang sáquit at
cahirápan; sapagca,t, maráhil ay
siyáng nagpapa-alaála sa táuo, na
siyá,i, nanggingibáng báyan lámang
sa búhay na itó, at hindi dápat ila-
gáy ang caniyáng pag-ása sa ma-
ngá calupaán.

Magalíng na maminsan-minsá,i,
magdamdám táyo nang caalipos-
taán at paghinaláan táyo nang
masamá, at caculangán, cáhit ma-
galíng ang áting gauâ, at bantâ.
Itó,i, madalás na nacacaodyóc sa
átin sa pagpapacumbabâ at ilini-
ligtás táyo sa calac-hán nang lóob.

Alipála,i, nagsasaçdál táyo sa Dios na siyáng sacsí nang nasa sa áting caloobán, con minamasamá nang táuo ang áting ásal, at hindi naniniualâ sa átin.

2.º—Cayâ ngâ ang táuo,i, dápat magpaca-tíbay nang lóob sa Dios, nang hindi cailanġánin ang mangá caaliuan nang táuo.

Con ang táuong may malínis na caloobán ay nasasaquítan, ó dinadatnán nang tocsó, ó pinagoósig nang masasamáng panim-dím; alipála,i, natatantò, na cailanġan niyáng lubhâ ang saclólo nang Dios, na con mageúláng, ay ualâ siyáng magagauáng cagalingan.

Alipála namá,i, nalolombáy, nádaing, at nadalángin, dahil sa mangá cahirápang dinadamdám.

Alipála,i, ibinibigát nang lóob

ang mabúhay nang mahábang panahón at ninánásang dumatíng na ang camatáyan; nang matúnao na ang catauán at macasáma na siyá ni Cristo.

Alipalâ namá,i, napapag-himanmán na sa báyang itóng cahapishápis ay ualáng lobós na pagcaligtás sa pangánib, at ualáng puspús na kwalhati.

CAPITULO · 13.

Tongcól sa paglában sa mangá tocsó.

1.º—Samantaláng nabubúhay táyo dito sa lúpa,i, paláguing táyo,i, nalilíbot nang sacunâ at tocsó.

Cayâ nasusúlat sa libro ni Job: *tocsó ang búhay nang táuo dito sa lúpá.*

Cayâ ngâ ang isá,t, isá,i, dápat disíng mag-íngat sa mangá tocsó, sa caniyá, at magpuyát sa pananalángin, nang hindî mapagdayáan nang Diáblo, na di isá man nagogopíling, condî lumilíbot sa paghánap nang masisilâ.

Ualáng banál na tibóbos at santo, na hindî nagtitiís, con mínsan nang mangá tocsó; at hindî táyo mauaualáng lobós niyán.

2.º—Ngúni,t, madalás na naca-gagaling sa táuo ang mangá tocsó, cahíma,t, masáquit at mabigát na tiisín; sapagcá,t, nacapupúcao sa pagpapacumbabâ, nacalilínis nang lòob, at naca-aáral sa átin.

Ang lahát na Santos ay nag-dáan sa maráming cahirápan at tocsó; at sa pagtitiis niyán, ay nagtamó nang lálong cabanálan.

At ang mangá hindi nacapag-batá niyán, ay siyang napahá-mac at nadaig.

Ualáng órden na Santong lubós, ualáng lugar na líhim na tibóbos, na hindi pinásoc nang mangá tocsó ó pagcaligálig.

3.º—Ualáng táuong macacaílag na lobós sa manonocsó, samantá-lang nabubúhay; sapagcá,t, na sa átin din ang nacacatocsó muláng táyo,i, ipangganác sa casalánan.

Bahagyâ pang nacacaráan ang isáng tocsó, ay may ibá nang násonod, at paánhin ma,i, magtitiís din táyo nang bálang sáquit, sapagca,t, nualâ na yaóng únang caloualhatian nátin.

Marámi ang nagnanásang macatánan sa tocsó, na nahohólog bagcós sa lálong malaquíng pangánib.

Hindî táyo macacapag-tagompáy, con sa pag-ílag lámang sa calában; condî ang banál na pagtitiís, at túnay na pagpapacumbabâ, ay siyáng ipinanaig nátin sa lahat nang caáuay.

4.º—Con ang ópac lámang nang tocsò ang aalisín nang táuo, at hindî bobonùtin ang ugát, ay ualáng malaquíng casaysáyan, bagcós pang babagsíc ang tocsó, at lubháng dadamdamin.

Onti-onting magtatagompáy ca sa tocsó sa tólong nang Dios, at nang pagtitiis mong matiagâ, hindi sa lacás mong sarili at cabigatán nang lóob.

Madalás mong isangùnî sa amá nang calolouá ang tocsó, at sa tinotocsó,i,houagcangmag-uicâ nang gahasâ at matigás na pangongósap, condî mahináhon mong aliwín para nang ninanasâ mong gauín sa iyó.

5.º—Ang pinangagalíngan nang masasamáng tocsó,i, ang pag-aalinglángan nang lóob, at caculangán nang pag-ása sa Dios.

Sapagcá,t, con ang sasaquián na ualáng timón ay dinadalá nang mangá álon sa dágat dito,t, doón; gayón din namán sa tauóng alinglángan, at mapagpabayâ nang caniyáng tíca, ay sari-sáring tocsó ang bumabáca.

Sa apóy naquiquilála âng magaling na bácal, at sa tocsó ang túnay na cabanálan.

Maráhil ay hindî nátin natatantô ang áting macacayánan; ngúni, t, sa tocsó naquiquilála con gasino táyo.

Ngúni, t, dápat mag-ingat lalô pa sa bágong pagdatíng nang tocsó; sapagca, t, doón madalíng matatálo ang caáuay, con hindî biguián nang lugár na macapásoc sa pintô nang púsô; condî sa labás pa, i, labánan na pagcadamdám na natogtóg.

Cayâ itó, i, mauiuicâ para nang isáng poetang nagsábi.

Ang tocsó, i, con pabayáan,
na hindî agád labánan,
nálacas, con malouatán.
mahírap pagtagompayán.

Sapagca, t, gayarí ang paráan nang tocsó: nádating ména ang gonam-gónam na masamá, sacâ ang

pagdidilidíli; na sunód ang pagcatouâ sa dinidilidíli, sa pagcatóua,i, hindî malayô ang masamáng pagdaramdám, at sa hulí ang pagtángap sa lóob nang casamán.

Ganitó ngâ, dahan-dáhang pumasoc sa lóob ang malupít na caáuay, con hindî handolóngin agád pagdatíng.

At samantaláng pinanghihinamarán ang pagbáca; lalong homihinà sa árao árao ang tinotocsó at lumalacás ang caáuay.

6.º—May pinasasaquítan nang mababagsíc na tocsó sa pasimulá nang pagbabalíc lòob sa Dios; ang ibá,i, sa catapusán; at ang ibá namán ay ualáng hompáy sa bòong búhay.

May dinadátнан nang tocsòng magagaán lámang; áyon sacarunòngan at caleobán nang Dios:

tinitimbáng niyá ang calagáyan, at carapatán nang táuo, at ang lahát nang itó,i, itinatalagá, sa pagpapaloualhatî sa mangá pinilî niyá.

7.º—Cayâ ngâ hindi dápat táyong magcùlang nang pananálig, con ang tocsó,i, omíral; condì lálong maníngas na lóob ang iharáp ta sa Dios na áting dadalangínin na táyo,i, caauáang saclolóhan sa tanáng sacunâ; palibhása,i, siyá, uicà ni S. Pablo, ang magpapalagáy nang paráan na malabánan natin ang tocsó.

Ipabahalâ ta ngani sa camáy nang Dios ang áting calolouá sa tanáng tocsó, at sacunâ; sapagca,t, ang mangá mapagpacumbabá,i, siyáng bibiguián niyá nang loualhatî, at carangálan.

8.º—Sa mangá tocsó at sáquit nababatíd ang táuo, at con gaño

ang caniyáng cagalingan: diyan nacucúha ang lálóng carapatán, at diyán lálóng naquiquilála ang tú-nay na cabanálan.

Hindi namán gasino, hindi malaquíng bágay ang magdamdám nang loob na maníngas at malicsí sa gauáng cabanálan, con ualàng sacunáng dinadamdám; condi capagmacacapag-tiagang magtiís sa panahòn nang sacuna,i, itó ang maa-asáhan na may daquìlang paquinábang.

May nacacapag-íngat sa malalaquíng tocsó at madalás na nadadaíg nang momonting domaráan sa arao árao: itò,i, ipinahihintòlot nang Dios, opàn ding dáhil sa pagcadaíg ay dî isa mang manálig sa saríling lacás sa paglában sa malalaquí ang paláguing natatálo nang momontî.

CAPITULO 14.

Tongcól sa pag-ílag sa ualáng uastóng panghihinálâ.

1.º—Pag-isip-isípin mo at hatólan ang iyóng saríling ásal at ho-uág ang mangá gauâ nang ibá. Ang táuo,i, ualáng magalíng na macucúha sa panghihinalâ sa ibá: madalás na namamalî, at ualáng ano-anó,i, naggacasála; datapouá,t, sa pag-iisip-isip sa saríli at pagdildilidíli, nacacucúha rín nang paquinábang.

Sa áting nása,i, madalás na umáyon ang áting acalâ; sapagcá,t, ang pag-íbig nátin sa saríli ay nacatataquípin nang liuánag na átingicaquiquilála nang catunáyan.

Con sa Dios sána paláguing napapatongcól ang áting mangá

ninanásà, ay maláyô táyo disín sa pagcalígálig, na nagmumulâ sa áting caramdámang sumosouay.

2.º—Ngúni,t, madalás mang-yári na may natatagô sa ilálim nang áting caloobán, ó sa ibábao ay may ibáng bágay na nacabibighánî sa átin.

Marámi ang líhim na nahánap nang saríling paquinábang sa mangá guinagauâ nilá; datapouá,t, ualáng málay.

Tiwasáy mandín at masayá ang caniláng lóob, con nayayárî ang gauâ áyon sa nasâ nilá, at acálâ; datapouá,t, con hindî ganitó ang pagcayárî; ay agád nababalísa at nalolombáy.

Ang bágay-bágay na acalâ, at ibá,t, ibáng uari-uarî, ay siyáng paláguing pinangagalíngan nang pagtatálo nang magcacatóto, at

magcababáyan at nang mangá Religiosos at Devotos.

3.º—Ang dáting ugali mahírap na lisánin, at bihirâ ang naiíbig na omalinsónod sa acálâ nang ibá na lában sa acálâ niyá.

Con mananálig ca sa iyóng ísip at dúnong at hindî sa cabagsícan nang iyóng pagsonód cay Jesucristo, hológan ca mán niyá nang caliuanágan, ay bihi-bihirâ at manaca-nacâ; sapagcá,t, íbig nang Dios na quitá,i, pasácop/na lobós sa caniyá, at ipágpahuli nátin ang boóng ísip sa maálab na pag-íbig.

CAPITULO 15.

Tongcól sa mangá caauáng gauâ.

1.º—Cáhit anóng masápit nang tanáng lamáng báyan at pagca-íbig sa táuo,i, hindî dápat gauín ang anománg masamá; datapouá,t, alang-álang sa pagcaauâ sa capouâ táuo,i, maililíban con mínsan ang gauáng magalíng na macacasamá sa caniyá, ó mapapalitán nang ibáng lálóng magalíng.

Con gayón ay ualáng masisirang cagalíngan, condî napapalitán bagcús nang ibáng láló pang magalíng.

Con ualáng pagca-íbig, ualáng malaquíng pinaquiquinábang sa guinagauâ nang catauán; datapouá,t, anománg gauâ con gáling sa pagca-íbig cahima,t, muntî, at tíla

ualáng casaysáyan, ay tántong mahalagá.

Ang magandáng lòob at ang malínis na bantâ sa pag-gauâ, ay siyáng tinitimbáng nang Dios; hindî ang calac-hán nang guinauâ.

2.º—Malaquí ang nagagauâ nang may malaquíng pag-íbig. Malaquí ang nagagauâ nang táuóng mahusay na gomauâ.

Lalô pangmagalíng ang pag-gauâ na casáma nang caramíhan, sa somonód sa saríling caloobán.

Madalás na inaáring pagcaauâ ang túnay na calupaáng násâ; sa-pagca,t, bihírang hindî nacacasa-lamóhâ ang catotóbong hinguíl nang pùsô, ang saríling caloobán, ang paghihintáy nang gantí at ang pagnanàsâ nang caguinhauáhan.

3.º—Ang may túnay at lobós na pag-íbig, sa anománg gauín,

ay hindi nahánap nang tongcól sa saríli; condîang carangálan lámang nang Dios ang ninanásang mang-yári sa bálang na.

Ualáng pinananaghilán; sapagca,t, hindi caaliuang saríli ang hinahangád, at ualáng ibáng ibig na catouaán. condî ang Dios, at sa lahát na,i, siyáng ninanásang mapacaloualhátî ó pacapuríhin.

Ualáng quiniquilálang cagalingan na mulâ sa ibá, condî ang lahát ay ipinatotongcól sa Dios, na siyáng pinangagalingan nang lahát, at sa catapusán, ay sa caniyá maloloualhatî ang lahát na Santos magpacailán mán.

¡Oh! ang may camunting túnay na pagca-ibig sa Dios, ay siyáng nacacatalastás na ang lahát na lámang báyan ay páuang ualáng cabolohán.

CAPITULO 16.

Tongcól sa pagtitiís nang mangá caculanḡan nang capouâ táuo.

1.º—Ang masamáng ásal na hindî maalís agád nang táuo, maguínḡ sa caniyáng sarili, ó maguínḡ sa ibá, ay dápat tiisín nang mahináhong lóob, samantálang hindî pa ipinagtatalagá nang Dios na maalís.

Gonitain mo na maráhil ay lalô mong icagagaling iyan, at ipamimihása mo sa pagtitiís, na con ualâ nitò,i, hindî gasino ang áting mangá carapatán.

Ngúni,t, dápat mong idalángin sa Dios ang gamótsa mangá saquít na iyan nang calolouá, upáng caauang cang saclolóhan, at nang macatiís cang palagáy na lòob.

2.º—Con ang capouâ mo táuon
na sa salâ, ay mahatólan mong
mínsan ó macálaua, sacâ hindî rin
nagbabágo ang ásal; ay houág cang
maqui-pagtaltálan sa caniyá, condi
ipabahalâ mo na lámang sa Dios,
na siyáng macacapagpagalíng sa
masamá, nang matupád ang cani-
yáng caloobán at carangálan sa
lahát niyáng alípin.

Mag-áral cang magtiís sa masa-
máng ásal nang ibá, at sa anománg
caculangán nilá; sapagcá,t, icào
namán ay may maráming casamán
na dápat niláng tiísin.

Con hindî ca macapaglinis na
magalíng nang ásal mo, para nang
iyóng ninanasâ (paánong maga-
gauâ mo na ang ugali nang ibá,i,
omáyon sa nasâ mo?

Ibig nátin na ang ibá,i, mag-
pachúsay nang ugali; sacâ pina-

babayáan ta ang áting ásal na masasamá.

3.º—Ibig nátin na ang ibá,i, magpacagaling; datapouá,t, táyo,i, ualáng pagpipilit nang gayóng cagalingan.

Mabigát sa áting lóob ang mahábang pahintólot sa ibá, datapouá,t, hindi nátin ibig na táyo,i, tanguihán nang áting hinihingí.

Ibig nátin na ang ibá,i, tumupád sa mabibigát na ótos; sacá táyo,i, aayáo na mapag-otósan nang ibá.

Dito ngâ naa-alaman na bihirang-ibiguin nátin ang ibá, para nang pagca-ibig nátin sa sarili.

Con ang lahát ay ualáng cculangán nang pang titiisin nátin sa ibá alang-álang sa Dios.

4.º—Ngûni,t, gayón ang ipinagtalagá nang Dios, nang matòto

táyong magtiís-tiísan nang cacula-
ngán nang isá,t, isá; sapagcá,t, ua-
láng táuong dì may capintásan;
alín mán sa átin ay nacacapagbigáy
sa capouâ nang icabibigát nang
lóob, ualáng táuo na siyá na lá-
mang ay nagcacasiyá na sa saríli;
alin mán, cáhit magpacadúnong-
dúnong, ay may quinacailángan
din sa ibá; caya ngâ, ang isá,t, isá
sa isá,t, isá,i, magtiís umalió, su-
maclólo, magtórô at homátol.

Sa panahón nang sacunâ na-
quiquilála ang cabanálan nang
isá,t, isá.

Ang mangá pangánib ngâ,i,
hindî siyáng nagpapahinâ sa táuo,
condî iyán ang nagpapaquilála con-
gasíno siyá.

CAPITULO * 17.

Tongcól sa pagcabúhay sa Monasterio.

1.º—Dápat na mag-áral cang magpíguil sa iyóng sarili tongcól sa maráming bágay, con íbig mong manátili ca sa catiuasayán at paquiqui-pagcasondô sa ibá.

Hindî gayón lámang ang caga-língan nang pagtirá sa Monasterio, ó Congregacion, at nang pagcabúhay diyáng tahímic at nang panatíling tapát hangáng sa óras nang camatáyan.

Mapálád ang diyán ay banál na nabubúhay at maloualháting maghinapús.

Con íbig mōng mapalagáy na mahinahon at magtamó nang malaquíng paquinábang, ay ipalagáy

mong párang lagalág ca lámang, at mangingibáng báyan dito sa lupâ.

Magalingín mo ang aríin cang mangmáng alang-álang cay Cristo, con ibig mong maguúing banál cang túnay.

2.º—Ang sóo,t, na damít, at áhit sa toctóc nang Parê ay hindi malaquing bágay, datapouá,t, ang pagbabágo nang ugali at ang lobós na pag-uauacsi nang masasamáng ásal, ay siyáng ipinagcacamít nang túnay na cabanálan.

Ang nahánap nang balang na, na hindi alang-álang sa Dios, at sa cagalingán nang calolouá,i, ualáng macucúha, condî sáquit at hírap.

Hindi namán macacapanatíling maláon sa catahimícan ang hindi nagpipílit nang pagpapacumbabâ, at pagcamasonórin sa lahát.

3.º—Pagsonód ang ipináríto mo,

hindî ang mag-ótos: pag-ísipin mo na tináuag ca sa pagtitiis at pagca-pagál, hindî sa pagcalibáng at paquiqui-pagsalitáan.

Dito ngâ maquiquilála ang táuo, capáris nang pagcaquilála sa guintô sa laganġa ó urián.

Dito,i, hindî macacapanatíli, condî ang naiíbig magpacabábâ nang bóong púsô alang-álang. sa Dios.

CAPITULO 18.

Tongcól sa halimbáuâ nang mangá Santos Padres.

1.º—Tingnán mo ang maliuánag na halimbáuâ nang mǵá Stos. Padres na naquitáan nang túnay, at maloningníng na cabanálan, at maquiquíta mo na hindi gasíno, ó ualáng cabolohán ang áting nagagauâ.

¿Anó ang búhay natin con ipapáris ta sa búhay nilá?

Ang mangá Santos at catóto ni Cristo, i, nangag-lingcód sa áting Panginóon, sa gótom, at sa óhao, sa lamíg at sa pagcahubád, sa pagál at pagcabagábag, sa pagpupuyát, at pag-aayuno, sa pananalángin, at pagninilay-nílay, sa maráming hírap at sa caalipustaán.

2.º—Abáng dámi at bibigát nang casaquítan na tiniís nang mangá apóstoles at mártires, nang mangá

confesores at vírgenes, at ng̃ lahát
na somonód sa bacás ri Jesucristo.

Sapagca,t,ináyop ang búhay nilá
dító sa mundó opán ding tamohín
ang búhay sa lánġit.

¡Abáng sáquit at hírap na pag-
ca-búhay nang manġá Santos Pa-
dres sa Desierto, ó doòn sa iláng!
¡Abáng habâ at casindac-sindác na
manġá tocsó ang tiniís nilá! Ualáng
húmpay ang manġá pasáquit sa ca-
nilá nang manġá caáuay, ualáng
líban at maníngas na pananalá-
nġin ang inihandóg nilá sa Dios,
malaquíng pagcagótom ang tiniís,
daquílang pagca-íbig sa Dios at sa
capouâ táuo ang nag-láab sa pusô
nilá sa pag-aadhicâ nġlalo,t, lálong
cagalínġan nang calolouá; malacás
ang pagbáca sa mġá masasamáng
caogalían; malínis, at matóuid ang
bantâ sa madláng guinauâ nilá

alang-álang sa pagpupúri sa Dios.

Sa bóong árao ay pinápagal ang catauán sa pag-gauâ; at sa gabi nagpupuyát sa mahahábang pananalángin, at cáhit gumagauâ ang catauán, ay ualáng húmpay ang calolouá nilá sa pagninilay-nílay.

3.º—Ualáng sinasáyang na panahón, at ang lahát nang óras ay tíla cúlang pang ipaglingcód nila sa Dios; at dáhil sa matamís na pananaímtim sa Dios nang caniláng calolouá, ay nalilimótan na ang pagcáin, at iba páng cailángan sa pagca-búhay nang catauán.

Tinalicdán ang tanáng cayamánan, capurihan, carangálan, ang mangácatóto at camag-ánac; aayáo mag-ári nang anománg lamáng báyan, bahagyâ nang biguián ang caniláng catauán nang súcat icabúhay, ibinibigát nang lóob ang mun-

tíng caguinhauáhan, ó ang soman-
dalíng pagpapahingá, cáhit itó,i,
cailángang totoó nang catauán.

Manḡá duc-hâ ngâ silá sa caya-
mánan sa mundó; datapouá,t, lub-
háng mayayáman sa gracia at ba-
nál na ásal.

Manḡá duc-hâ tongcól sa cata-
uán; datapouá,t, ponóng-ponô ang
caniláng calolouá nang biyayâ at
caalúang hólog nang lánḡit.

4.º—Manḡá duc-háng nanḡingí-
bán báyang dito sa lúpâ; datapo-
uá,t, calago-lagoyô at caosap-ósap
nang Dios.

Sa saríling acála,i, párang ma-
nḡá mangmáng at ualáng cabolo-
hán silá sa mundó; datapouá,t, sa
matá nang Dios, ay di palác ang
galing at pinacamámahal silá.

Nananatíli sa túnay na capacum-
babaán, nabubúhay sa masayáng

pagtupád, nanonontón sa dáan nang
pagea-íbig, at pagtitiís; caya ngâ
namán nag-oólol sa árao árao ang
caniláng cabanálan, at nangapu-
puspús nang daquílang carapatán
sa haráp nang Dios.

Halintúlad siláng ibinigáy sa ta-
náng banál, at silá ang dápat ma-
cahalína sa átin sa pagtatamó nang
láleng cabanálan; hindî ang ma-
lamíg at patáy na lóob na nagbí-
bigay namán nang halimbauâ sa
pagsonòd sa masasamáng ásal.

5.º—¡Anóng láab nang lóob ni-
yóng mangá Religiosos nang pasi-
múlang itindíg ang caniláng órden!

Masilacbóng pananalángin, ca-
uili-uíling pag-oonahán sa gauáng
cabanálan, banál na ugalî nang
calahatán, lobòs na pag-gálang sa
mangá pònô, at mapacumbabáng
pagtupád sa ótos; iyán ang sa lahat.

na Religiosos, ay siyáng umíral sa panahóng yaón.

Ang mangá natitiráng bacás nilá,i, siyáng sacsíng nagpapatóo na mangá Santos ngâ at banál na banál silá, na matitiagáng naquilában at nagtagúmpay sa mundóng caáuay,

Ngayón malaquí na mandín ang hindî na lámang somalangsáng sa ótos, at ang macatiís sa pagpapa-sán nang catongcólang tinangáp.

6.º—¡Oh! lamíg at tamláy nang áting calagáyan na madalíng nama-táy yaóng únang láab at nabibiga-tán na táyo nang búhay na ito dáhil sa catamáran nátin at catamlayán.

Houág ca nauáng magpahingá sa pag-aadhicâ nang láló,t, lálóng cabanálan, yayámang madalás cang nacacaquíta nang maráming halimbáuâ nang mangá Devotos.

CAPITULO 19.

Tongcól sa mangá gagauín nang banál.

1.º—Sa búhay nang isáng banál dapataloningningínang cagalingan nang ásal at ang cabanálan na nasa sa ilálim nang lóob, ay somínag sa labás na macaliuánag sa capouâ táuo.

Totòò ngâ na ang galíng na natatagô sa áting lóob ay dápat lomalô sa galíng na naquiquíta, sapagca,t, ang Dios ay siyáng lálong natingín sa átin; at saán man táyo paroón, ay dápat siyáng igalang at sa caniyáng haráp ay lumácad táyong párang malilínis na Angeles.

Sa árao ay dápat náting gauíng panibágo ang áting tíca, at lálong

papagningásin ang pùsô, at ipalagáy na bálang árao na nádating ay siyáng pasimulâ nang áting pagbabalíc lóob at uicáin:

Saclolóhi acó Panginóong cong Dios sa áquing tícang mabúti, at sa paglilingcód sa iyó, ay ipagcaloob mo sa áquin na maca-pagpasimulâ acó ngáyóng magalíng; sapagca,t, ualáng halagá ang nagauâ co hangán ngayón.

2.º—Con gaáno ang áting tícang natutupád, ay siyáng bina-bagáyan nang lácad nang áting cagalíngan, at malaquíng pagtitia-gâ ang cailángan nang nagnaná-sang macalacad-lácad sa dáang itó.

Con ang nagtitica na,i, maráhil ay hindî rin nacatutupád ganóng tutuparín nang bihírang magtica ó nagtitica mán ay anó pa?

Ang pag-aalintána, ó capaba-

yaán sa áting tíca, ay gáling sa ibá,t, ibáng dahilán, at ang muntíng paglíban nang dáting gauáng cabanálan, ay bahagyâ nang macaráan na dí may tiníc na iniìuan sa calolouá.

Ang gracia nang Dios at hindi ang saríling acalà, ang nagpapalacás sa tíca nang mangá banál, na sa anománg bantain, ay sa Dios din nananálig:

Táuo ang nagtitíca

Dios ang nagtatalagá

at ualâ sa camáy nang táuo ang caniyáng mobùting lácad.

3.º—Con dáhil sa ibáng caauáang gauâ ó sa pagbabantâ nang icagagalíng nang capouá táuo,i, napabayáan, con minsan, ang dáting gauáng cabanàlan, ay itó,i, agád na babayáran sa nangasonòd na árao.

Datapouá,t, cón pinababayáan

dáhil sa catamlayán nang lòob, at catamáran; ay itó,i, sàkana at dinadamdám ang samâ.

Magtiagâ táyo áyon sa áting macacayánan, at gayón ma,i, magcuculang din quitá sa marámi at mumunting bágay.

Nguní,t, dápat táyong magbantâ nang tánging cagalingán, na lálong macacaalís nang hadláng sa áting mabùting lácad.

Pag-isip-isípin at husáyin ta ang mangá gagauín nang calolouá at catauán; sapagca,t, itó,i, icasosòlong nang áting cagalingán.

4.º—Con hindî ca macapamaráti sa catahimícan, itó,i, pagpilítan mo manacanacâ man lámang at cáhit minsan sa árao-àrao, sa omága ó sa gabí.

Sa omága,i, pagticáhan mo ang iyòng gagauín, at sa hápon ay

pagdili-dilíhin mo ang iyóng mangá inàsal, con anó sa panimdím, sa uicâ at sa gauâ, sapagca, t, maráhil ay madalás cang nagecasála sa mangá bágay na itó, lában sa Dios ó sa capouâ táuo.

Magbalóti ca, párang laláquing bayáni na maquiqui-pagbáca sa casamán nang Diablo: iuacsí mo ang catacáuan, at masusúpil mong ualáng líuag ang mangá láyao nang catauán.

Houág cang mag-alisagà cailán man; con ualâ cang guinagauá, i, bumása ca, ò sumúlat, ó mag-nilay-nílay, ó mag-átag nang anomán lámang.

Ang pagál nang catauán ay houág namáng mapacalábis, at hindi dápat acaláin na magcaca-sing-lacás ang lahát.

5.º—Ang mangá gauáng hindi

natotongcól sa caramíhan, ay houág ipagbanság; sapagca,t, ang saríling gauâ, con ilinilíhim, ay maláyô sa pangánib nang caparangálan.

Datapouá,t, houág cangmaga-tamárin sa gauâ nang calahatán, at magmasípag sa gauáng saríli; condî capag-natupád mo na ang ini-òtos sa iyó, na catoncólan mong gauín, ay itahímie mo ang iyóng panimdím, at tuparín mo sa líhim ang mangá saríli mong gauáng cabanálan.

Hindî iísa ang gauáng cabanálan na mararápat sa lahát, sa isá,i, ibá, at sa ibá,i, ibá namán.

Gayón dín, may ibá,t, ibáng gauâ na nababágay sa ibá,t, ibáng panahón, sapagca,t, may naiibí-gang lálo sa mangá árao nang fiesta, at may sa árao na alangán.

May dápat gauín sa panahón nang tocsó, may sa panahón nang catiuasayán.

May bágay na dápat pagnilay-niláyin con nalulumbáy; ibá namán, con naa-alió táyo sa áting Panginòn.

6.º—Sa mangá árao nang fiestang malalaquí, gagauíng panibágo ang mangá pagtiticang banál at lalóng hihinǵín ang saclólo nang mangá santos.

Ang pagtiticaí, mulâ sa isáng fiesta hangán sa fiestang násod, na pára bagáng papánao na táyo sa mundó sa panahóng iyán, at paroroón na sa fiestang ualáng catapusán.

Caya ngâ dadagdagán nátin ang paghahandâ sa mangá árao na iyán: ang paquiqui-pagpanayám ay itotóngcol sa calolouá at paca-

catuparín ang lahát na catongcólán, na párang hindî nâ malaláon, at tatangapín taná ang gánti sa áting mangá capagálan.

7.º—At con bagá nalolouatán pa ay acaláin tang hindî pa táyo handáng magalíng, at alangán pa sa pagcacamít niyóng caloualhatían, na ipagcacalóob sa átin sa tadhánang panahón; caya ngâ namán láló,t, lálóng pagpipilítan nátin ang paghahandâ sa camatáyan:

Uicâ nang Evangelio ni San Lucas: *mapálad ang alípin, na, con dumating ang panġinóon ay datnan na naghihintay.*

Tahás na sinasábi co sa inyó na papagmamanáhin nang lahát niyang cayamánan.

CAPITULO 20.

Tongcól sa pag-iisá at hindi pag-imíc.

1.º—Pomilî ca nang mabùting panahón na ipag-aadhicâ mo nang saríling cagalínġan, at ipagninilay-nílay mong palaguî nang mangá biyayâ nang Dios.

Pabayáan mo ang mangá bágay na macacalibáng, pilín mong basàhin ang lálóng macacabúhay sa iyóng pagsisísi, houág ang icaac-sayá nang panahón.

Con lumayó ca sa mangá salitá ang ualáng cabolohán, at sa mangá hámac na calibánġan, at gayón din namán sa paquiquiníg nang mangá balitâ at bolong-bolónġan ay hindi ca magcucúlang nang panahón na ipagninilay-nílay.

Ang lálóng daraquílang Santos

ay nanġág pílit umílag sa paquiquihalobílo sa manġá táuo, hangáng may pangyayári, at minagaling niláng lalô ang líhim na paglilingcód sa Dios.

2.º—May nagsábi nang ganitó: Sa bálang paquiquihalobílo co sa ibá, ibá na acó pagcahualáy co sa canilá. Ito rin namán ang madalás na nararanásan nátin sa mahábang paquiqui-pagsalitáan.

Ang dí pag-imíc magáan pang tuparín sa magpíguil na houág māmali dáhil sa catabilán.

Ang hindî pagpanáog sa báhay magáan pa sa mag-íngat sa manġá pangánib na nasosompongán sa langsánġan.

Ang nagnanasânġâ nang catahimícan at caalíuan nang calolouái, dápat somonód cay Jesús sa paghualáy sa caramíhan.

Ualáng macacahalobílo sa caramíhan na dî may pangánib; condî yaóng napipilitan lámang na maquisalamohâ.

Ualáng nangósap na dî may pangánib; condî yaóng cùsang nagpapaca-omíd.

Ualáng nagpónô nadî may pangánib, condî ang cùsang na pasasácop.

Ualáng nag-oòtos na dî may pangánib, condî ang nag-áral nang magalíng na pagtupád, con pinagootòsan.

3.º—Ualáng nag-aalío na dî may pangánib; condî yaóng nacacabatid nang caniyáng malínis na budhî.

Datapouá,t, ang matíbay na panálig nang mangá Santos, ay pónô nang pagcatácot sa Dios.

At cahíma,t, lobós ang caniláng cabanálan ay nagpflit din nang lá-

long catiagaán at pagpapacumbabâ.

Datapouá,t, ang pag-àsa nang macasalánan, ay gáling sa capala-loán at sa magdaráyang pananá-lig, at sa catapusán maquiquilála ang canílang pagcacámali.

Houág lomábis ang pag-àsa mo samantaláng nabubùhay ca dito sa lupâ, cahíma,t, sa acalâ mo,i, magalíng cang Religioso, ó banál na Hermitaño.

4.º—Madalás mangyári na ang làlong mangá banál sa matá nang mangá tàuo, ay nahòlog sa da-quílang capangáníban dahíl sa caniláng làbis na pananàlig.

Caya ngâ sa maràmi ay naca-cagalíng ang houág maualán nang tocsó, condî madalás na pagtotoc-sohín, nang houág umàsang lubhâ, nang di magpalalô, at nang houág mapanibòlos sa mangá caaliuang

magdarayâ.

¡Oh! con cailán man ay houag disíng homànap ang tàuo nang calíuang dumadàan, at houág disíng maabàla sa mangâ lamáng bàyan! ¡Laquing línis nang caloobán ang maiingàtan disín!

¡Oh! con iuacsí sàna nang tàuo ang lahát na caabalaháng ualáng cabolohán, at mag-ísip nang tongcól sa Dios, at sa calolouá; at sa Dios ilagáy ang bòong pananàlig; ay laquí disín nang catiuasayán at catahimícang cacamtán.

5.º—Ualáng nadaràpat sa caligayáhan nang lánġit; condî ang nagpipílit nang banál na pagsisísi.

Con íbig mong magsísi nang taimtím sa lóob, ay pumàsoc ca sa silíd mo, at lumayô, ca sa pagcaligálig nang mundó, capàra nang nasusúlat.

Sa silid niniyó magsisi cayo. Sa silid macucúha ang madalàs na nauualâ sa labás.

Ang silid na pinamimisánhan ay nacacaligàya, at ang hindi quin-uugalian ay nacacayamót.

Con sa pasimulâ nang iyóng pagbabalíc lòob sa Dios, ay mami-hàsa ca, at mauíli sa silid mo, sa násonod na panahón, ay maguigúing catòto mong ibig, at matalamis na libàngan.

6.º—Sa di pag-imíc at sa pagcatalìmic, ay somisiglá ang banál na calolouá, at nacacatalastás nang mangá líhim nang Santong súlat.

Diyán nacucúha ang bátis nang mangá lúhâ, na sa gabi-gabí ay ipinaghohógas at ipinaglilínis sa calolouá: nang maguiging lálong dápat sa paquiquipag-úsap-úsap sa lumaláng sa caniyá, ang lálong lu-

malayô sa ligálìg nang mundó.

Ang lumalayô ngà sa mangá caquilála at catótong nacacaligálìg, ay linalapítan nang Dios, at nang mangá Santos Angeles.

Ang magtágo at mangásiuâ sa sarìli, ay lálóng magalìng sa naca-capagmilágro, con nagpapabayâ sa caniyáng calolouá.

Dápat purìhin ang Religiosong bihirang lumabás, at omìlag na maquíta siyá at macaquíta namán nang mangá táuo.

7.º—¿Báquin íbig mong maquíta ang hindi mo dápat camtán? Nadáan ang mundó, at ang mgá láyao niyá.

Ang mangá nasà nang láyao nang catauán, ay humihicáyat sa pag-aalió, at con macaráan ang horas nang caaliuan, ay anóng natitirá, condì bigát nang budhì, at pagca-pacálat nang púsô?

Ang masayáng paglabás ay mada-
dalás na sinosondán nang malum-
báy na pagpásoc, at ang gabíng
ipinagpupuyát sa caaliuan ay sino-
sondán nang omágang icahahápis.

Ang casayáhan nang catauán ay
matamís na pumapásoc, datapouá,t,
sa catapusán ay nacacacamandág
at nacacamatáy.

¿Anóng ninanasâ mong maquíta
sa ibáng lugar, na hindi mo naqui-
quíta sa báhay mo? Tingnán mo
ang lánġit, at lupâ patí ng mġá ele-
mentos, na iquinayarî ng lahát na.

8.º—Anóng maquiquíta mo sa
ibáng lugar, na mananatiling ma-
laón dito sa lupâ.

Maráhil ay íbig mong tuparín
ang lahát mong nasâ; datapouá,t,
itó,i, ualáng pangyayári.

Maquíta mo mán ang lahát na ma-
aabót ng matá; anó iyán, condî isáng

panonóod na ualáng cabolohán.

Ytaás mo aňg iyóng mangá matá sa Dios doón sa lánɡit, at idalá-
nɡin mo ang patáwad nang iyóng
mangá sála at catamáran.

Pabayáan mo sa mangá táuonɡ
mapagpahámac ang mangá báɡay
na hámac lámang icáo ay mangá-
siuâ sa ipinag-ótos sa iyó nɡ Dios.

Ypínid mo ó tacpán ang pintó
nang iyóng púsô, at tauáɡuin mo
si Jesus, na iyóng quina-iibíɡan.

Casamáhin mo siyá sa lóob nang
silid; sa labás ay hindî ca macaca-
cúha nang malaquing catahimícan.

Con hindî ca disín lumabás, at
di maquiníg nang mangá baliba-
litá,i, lálong catiuasayán disín ang
mamamaráti sa lóob mo. Capag-
nauíli cang maquiníg nang mangá
balitá dápat magbatá ca nang
pagcaligálig nang púsô dáhil diyán.

CAPITULO 21.

Tongcól sa capighatían nang púsô.

1.º—Con íbig mong macapagpatóloy sa dáan nang cabanálan, ay papanaimtimín mong paláguî sa púsô ang pagcatácot sa Dios. at houág palabísín ang iyóng pag-ása; condî parusáhan mo ang lahat mong caramdáman, at houág cang mapanibólos sa touáng magdayâ.

Buháyín mo ang pighatî nang púsô, at madarámdaman mo ang cabanálan nang lóob.

Ang pagsisísi ay nagbubúnġa nang maráming cagalínġan, na ipinahahámac agad-agád nang masamáng caugalián.

Dápat pagtac-hán na macarámdam nang lobós na caaliúan sa bú-

hay na itó, ang táuonag nag-aala-ála nang caniyáng cahapis-hápis na calagáyan, at nang madláng capangániban nang caniyáng calolouá.

2.º—Dáhil sa cahináan nang pùsô, at dî pagpipilit nang calínisan nang ugáli, cayâ hindi nátin dinadámdam ang sáquit nang áting calolouá, at madalás na táyo,i, nag-hahalac-hácan, bágo,i, dápat táyong manambítan.

Ualáng túnay na pagca-aliuálas nang lóob, at magalíng na caaliuan, condî ang gáling sa pagca-tácot sa Dios na calangcáp nang malínis na budhî.

Mapálad ang nacacapag-uacsi nang lahát na mangá calibángan, at nacacapanaimtím sa ilálim nang banál na capighatián.

Mapálad ang nacacaílág sa ta-

náng macacarumí, at macacabigát sa budhî.

Masigla cang maqui-paglában: at ang isáng magalíng na ugáli, ay nagtatagumpáy sa isáng masamang caugalián.

Con matóto cang lumayô sa mangá táuo, ay pababayáan ca niláng macatupád sa iyóng mangá gauáng cabanálan.

3.º—Houág cang maqui-alám sa pagca-búhay nang ibá, at houág ca namáng manghimásoc sa palácad nang mangá Pònô.

Sa toui-touî na,i, pagmasdán mo ang iyóng saríling ásal, at siyá mong sauayíng lálô, bágo mo sa-uayín ang masamáng ugáli nang mangá catóto mo.

Houág mong icalumbáy ang anománg pag-uualáng bahalâ sa iyó nang táuo; condî ang dápat na

isamâ nang lóob mo,i, ang hindi mo pa pagcacamít nang magalíng at mahináhong caugalián, para nang nararapat sa isáng alípin nang Dios.

Madalás na lálóng magalíng sa táuo, at iquinalalayô sa pangánib, ang houág magcamít sa búhay na itó nang maráming caaliúan, at dalô pa con sa láyao nang catauán.

Ngúni,t, ang hindi natin pagcamít cailán man, ó bihirá lámang na pagdaramdám nang mangá casayáhan nang lóob sa Dios, ay mulá rin sa áting sála: dáhil sa hindi natin pagpipilit nang capighatián nang púsô, at hindi napapanibólos ang áting pag-uauacsí nang mangá caaliúan nang mundó na ualáng cabolohán.

4.º—Pacatantoín mo na hindi

ca carapat-dápat na pagcaloóban nang Dios nang caniyáng ligáya; condî ang lálong nararápat sa iyó,i, maráming casaquítan.

Con ang táuo,i, may pagsisísing lobós, ay mabigát at mapaít sa lóob niyá ang anománg ligáyang mundó.

Ang banál ay hindî nauaualán sa gunitâ nang mangá bágay na súcat ipagsísi, at ipaghinagpís.

Con pag-isípin ang saríling búhay ó pagmasdán ang sa capouá táuo, ay tantóng matatalastás na ualáng nabubùhay díto sa lupâ, na dí may binábatang hírap.

At hangáng pinagpipilítan ang pagninílay nang saríling casamán, ay lálong nananaimtím ang pighatî.

Ang dápat náting pagsisíhan at ipaghinagpís nang púso,i, ang mangá casalánan, at masasamáng cau-galiáng nacacagápus sa átin, na

hindi táyo pahintolótan na macapagnilay-nilay nang mangá bagay na tongcól sa lánġit.

5.º—Con paláguî mong alalahá-nin ang iyóng pagcamatáy, at ho-uág ang cahabáan nang búhay, ay tantóng magpipílit cang magbágo nang ugáli.

Con pagnilay-niláyin mo namán ang mangá sáquit sa infierno, ó sa Purgatorio, sa acála co,i, titi-isín mong cusâ ang anománg hí-rap at dálitâ, at ualâ cang catata-cótang dúsa.

Datapouá,t, palibhása,i, ang pag-aala-ála nang mangá bagay na itó,i, hindi nananaimtím sa áting pùsô, at táyo,i, nauiuŕli pa sa mangá láyao nang catauán; itó ang dahilán cayâ nanaatíli táyo sa lamíg nang lóob at malaquíng calisagaán.

6.º—Madalás na nauaualán ng lacás ang calolouá sa pag-gauâ ng cabanalan: cayâ sa camonting hírap lámang ay domádaing ang catauáng nasasaquítan.

Dumalánging ca ngâ nang lobòs na capacumbabaán sa Dios, na pagcaloóbang ca nang maláab na pagsisísi, at uicáin mo para nang Profeta: *Pacánin mo acó, Panginóon co nang tinápay nang pagtángis, at maráming luhâ ang iyóng ipainóm sa áquin.*

CAPITULO 22.

Tongcól sa pagninilay-nílay nang cahirápan nang tauo.

1.º—Caaua-auâ ca, saán ca mán paroòn at saán ca mán magpabalíbalí, condí ca magbalí loob sa Dios.

¿Báquin naliligálíg ang loób mo, con hindî nangyayári ang anomán, para nang íbig mo at nasá?

¿Sínong mapálad ang nagcacamít nang bálang ibíguin niyá? Acó, icaò, at alín mang táuo díto sa lúpa,i, hindî macacapagtamó niyán.

Ualâ sinomán sa mundo na di may binábatang saquit at dúsa, ang casacdála,i, Harî ó Pápa

¿Alín ang may calagáyan na lálong magalíng? Yaóng nagpapacatiís nang hírap alang-álang sa Dios.

2.º—Ang uicâ nang mangá hongháng at patáy na loób, ay *cagaling-*

*galing áya nang búhay nang táuon
yaón! ¡cayaman-yáman! ¡cadangal-da
ngál!, malaas, at macapangyaríhan.*

Ngúni,t, pag-isípin mo ang ma-
ngá cayamánan nang lánġit, at
maquiquíta mo na ang dílang ca-
yamánan díto sa lúpa,i, ualáng
halagá, párang lumilipád, mahírap
na ingátan, at hindi masariling ua-
láng bahálâ at pangánib.

Hindî sa malaquíng cayamánan
nacucúha nang táuo ang caniyáng
caguinhauáhan condî ang casiyahán
lámang ay súcat nang iguinháua.

¡Tantóng cahápis-hápis ang pag-
cabúhay díto sa lupâ!

Con gaáno ang pagpipílit nang
táuo nang lálóng cabanálan, ay ga-
yón namán ang panghihinauâ sa
búhay na itó; sapagca,t, lálóng di-
nadamdám, at maliuánag na na-
quiquíta ang casamán nang táuo.

At ang pagcáin, pag-inóm, ang pagpupuyát, at pagtólog, ang pagpapahingá at pagca-pagál, at ang tanáng cailánġan nang catauán sa pagca-búhay, ay páuang hírap at dálitâ na tinitiís nang táuong banál, na naiibig humiualáy disín sa catauán at macaligtás sa dílang sála.

3.º—Ysáng mabigát na pasán nang táuong mapanaimtimín sa lóob ang madláng quinacailánġan nang catauán dito sa mundó.

Caya ngà ang Profeta,i, nadalángin sa Dios na iligtás siyá sa mgá cailánġan niyá: *Ilayò mo acó, Panġinóon co, sa áquing mgá cailánġan.*

Ngúni,t, abáng abâ yaóng hindî nacacagunitâ nang caniyáng cahirápan! At lálóng abáng abâ yóng mangá nauiuili sa búhay na itóng cahapis-hápis at mabobolòc.

Sapagca,t, may táuong diquít

na diquíť ang lóob sa búhay na itó, na cáhit ualáng macáin, condí magpalimós, ó condí magpacapagál sa paghánap nang ipagtátagal, ay hindí mag-aala-àla disín nang caharian nang Dios, con mangyayári lámang na mabúhay díto sa lupâ magpacailán man

4.º—; Abá nang mangá hongháng at ualáng pagsampalatáyang táuo, na nangá totólog nang mahimbíng sa mangá calupaán, at ualáng nalalasáhang saráp, condí ang láyao nang catauán!

Ngúni,t, sa catapusán nang búhay ay laló pang caaua-áuâ, at doón mababatíd na hámac lámang, at ualáng cabolohán ang tanáng quinauiuilíhan nilá

Datapouá,t, ang mangá Santos nang Dios at ang mangá banál na catóto ni Cristo,i, umiílag sa mangá

láyao nang catauán at sa mangá ligáyang haadòg nang búhay; na ang bóong pag-ása nilá at bantâ, ay napapanibòlos sa mangá caya-mánan nang calolouá sa isáng búhay na ualáng pagcatápus.

Pinagnanasáan niláng lobós ya-óng mangá bagáy na nasa itáas, na hindi naquiquíta, at mapaparáti magpacailán man, opan dínghouág mabighaní ang caniláng lóob sa pagnanasâ nang mangá bagáy na naa-abót nang matá.

Houág ca, capatíd co, houág ca nauáng maualán nang pananálíg na macapagcamit nang cabanálan; may panahón ca pa at horas.

5.º—¿Báquin bagá ipinaglilibanliban mo ang magalíng mong pagtitíca? Magbúhat ca na, at ngayón dinay magpasimulâ ca, at uicáin mo: *ngayón ang panahón nang pagtitiyagá*

at paglában, ngayón ang panahóng magalíng nang pagbabàgo nang ásal.

Con may saquíť ca, ó may ibáng sacunáng dinadamám, iyán ang panahón ng pagtatamó ng carapatán.

Dápat na matícman ca múná sa ínit nang apúy, at sa lamíg nang túbig; bágo ca ilagáy sa malahínhin at casiyáhan.

Hindî mo madadaíg ang masamá mong caugalián, condî mo lolopíguin ang loób mong saríli.

Samantaláng nababálot táyo ní-tóng maropóc na catauán, ay hindî táyo mauaualán nang casalánan, at hindî mabubúhay na ualáng panghihinauâ at pagdurúsa.

Minamagalíng disín nátin ang catahimícang maláyô sa sáquit at dúsa; datapouáť, dáhil sa casalánan ay nauaualâ na yaóng calínisan nang táuo, cayâ nauaualâ namáng

casáma niyán ang lobós na caloualhatian sa búhay na itó.

Cayá ngà dápat táyong magpacatiís at maghintáy nang auâ nang Dios, hangán sa macaráan ang casamán, at hangáng sa magtagumpáy sa camatáyan ang búhay na ualang hangán.

6.º—¡Abáng laquí nang caropocán nang táuo, na sa toui-touí na,i, nahinguíl sa casamán nang ásal!

Ngayón ay ipinagcocompisál mo ang iyóng mangá casalánan, at búcas ay olíng guinagauâ mo.

Ngayón ay nagtitíca kang magpacatimbáng; sacá mayá-mayá,i, ibá na ang ásal mo, na anáqui,i, hindî ca nagtíca.

Dápat ngáng táyo,i, magpacumbabâ, at houág mag-acálâ cailán man, na táyo,i, may camontíng halagá, palibhása,i, maropóc na

lubhâ at mahinâ ang lóob natin.

Nangyayári namán na dáhil sa catamáran ay nauaualâ agád ang biyayâ, na sa tólong nang mahál na gracia,i, pinagsicápang camtán.

7.º—¿Anó cayâ bagá sa catapusan ang mararating natin, con ngayón na nagpapasimulâ pa táyo, ay malamig na ang áting lóob?

Abáng abâ natin con sa calágayang ito,i, íbig náting macasápit sa caloualhatian, na tila táyo,i, may lobós nang pananálig, at ualâ nang pangambá, cáhit sa áting pagbabalic lóob ay ualang bacás man lámang nang túnay na cabanálan.

Tantóng cailángan na olíng toróan táyo disín nang magagandang ugáli, párang mangá bagong pásoc, opán ding quitá,i, macapagbalic loob at macapagpatóloy sa daan nang cabanálan.

CAPITULO 23.

*Tongcól sa pagninilay-nilay nang
camatáyan.*

1.º—Ang búhay na itò,i, agád matatápus, cayâ tingnán mo con cailángan na magbágo ca nang ásal; sapagca,t, nğayó,i, malacás ang táuo, at búcas ay bangcáy.

At con ualâ na sa matá nang capouá,i, tambíng namáng naca-calimótan na.

¡Oh! cahonghangán at catigasán nang púsô nang táuo, na ang pina-nğangasiuáan lámang ay ang hiná-harap, at hindî naghahandáng magalíng sa cahuli-hulíhang dárating.

Sa lahát na guinagauâ mo at inaacála,i, dápat disíng maghandâ ca, na párang mamamatáy ca ná.

Con may malínis cang budhî,

ay hindi mo catatacótang lubhá ang pagcamatáy.

Ang pagcatácot sa casalánan ay lumábis pa disín sa pagcatácot sa camatáyan.

Con hindi ca handâ ngayón, ay ganó cayâ, ang paghahandáng magagauâ mo búcas?

Ang quinabucásan ay ualâ sa camáy mo gat naa-aláman mo bagá con mabubucásan ca pá?

2.º—¿Anóng paquiquinabángin sa mahábang búhay con táyo, i, ualáng pagpipilit ng cagalingán nang ásal?

Ang cahabáan nang búhay ay hindi siyáng iquinagagalíng nang táuo, condî madalás na siyáng iquinadadágdag nang bílang nang mangá casalánan.

Yisa mán lámang na árao ay nabúhay nauâ táyong magalíng dito sa mundo.

Marámi ang nacacabílang nang iláng taón mulâ nang magbalíc lóob; datapouá,t, madalás na ualáng mabílang na maráming bùngang cabanálan.

Con casindac-síndac ang pagcamatáy, maráhil ay lálong may pangánib ang mabúhay ng mahabâ.

Mapálad ang nag-aala-ála sa toui-touî na nang camatáyan, at sa árao árao ay naghahándâ sa pagcamatáy.

Con nacacaquíta ca nang pagcamatáy nang ibá, gonitaín mo na sasonód ca namán.

3.º—Sa umága,i, acaláin mong hindî ca na mahahapónan; sa hápon ay houág cang umása, na mabubucásan ca pá.

Maghandâ ca ngâ sa toui-touîna, nang con dumatíng ang hulíng árao mo,i, daingán cang naghihintáy.

Marámi ang biglá at tambíng na naootás; sapagcat, sa horas na hindî guinogonitâ, ay dárating ang áting Panginòon.

Con dumating itóng hulíng horas, ay dòn magbabágo ang iyóng acalâ tongcól sa búhay mong nacaráan; sacâ mo pagsisi-sihan ang catamarán mo at calamigán nang lóob.

4.º—Mapálad at mabaít yaóng nagpipílit na ang búhay niyá ngayón ay macapáris nang búhay na pagnanasáin niyá sa horas nang pagcamatáy!

Sapagcat, ang lobòs na pagtalicód sa mundó, ang maálab na pagnanasâ nang cabanálan, ang pagcaulí sa diciplina, ang hírap sa pagpaparúsa, ang tambíng na pagcamasonòrin, ang pagsúpil sa saríli, at ang pagpapacatiís nang dí-

lang cahirápan alang-álang cay
Cristo, ang lahát ng itó,i, magbibig-
gáy ng malaquíng pag-ása na mag-
camít ng magandang camatáyan.

Maràmi ang cagalingan na ma-
gagauà mo ngayóng malacás pa
ang catauán mo; con dátay ca na
sa saquí, ayauán con anóng ca-
banálan ang magagauà mo pa.

Bihirâ ang sa pagcacasquí ay
nagpapacagaling nang asal; gayón
dín namán ang paglalacád, ó pag-
dálao sa mangá bantòg at Santong
lugar, ay bihirang ipagtamó nang
cabanálan.

5.º—Houág cang umása sa ma-
ngá catóto mo at camag-ánac, at
houág mo namáng ipagliban-liban
sa ibáng panahón ang icagagaling
nang iyóng calolouá; sapagca,t, ma-
dalíng malilimótan ca nang mangá
tauo, madalí pa sa ma-aacálâ mo.

Maghandâ ca ngayóng may panahón ca pa, na macagauâ ca nang cacailangânin mong cabanâlan; itó,i, lálóng magalíng sa umása ca sa tòlong nang ibá.

Con hindi ca nagsisicâp ngayón nang paquiquinabángan mo. ¿Sino cayáng magpipilit búcas; ó macalauá nang magalíng na hindi mo ngayón pinagpipilitan?

Mahalagáng totóo ang panahóng itó.

Ngayón ang panahón na ipag cacamít niyaóng caloualhatian: Itó ang panahón na íbig nang Dios.

Ngúni,t, jabáng sáquit! Ngayón ay pinararáan mong hámac lámang ang panahón, na maipagcamít mo nang carapatán sa búhay na maligáya magpacailán mán.

May panahóng dárating na mag-nanasâ ca nang isáng árao, ó isáng

horas man lámang na maipagsísi mo; datapouá,t, ayauán con ipa-hihintòlot pa sa iyó.

6.º—Manaá capatid cong iniíbig, abáng laquíng pangánib ang mali-ligtasán mo, daquílang pagcasindác ang iyóng malilisiyaán, con satoui-touí na,i, nag-aala-ála ca nang cama-táyan at naghahandâ sa arao árao.

Ngayó,i, magpílit cang mabúhay sa cabanálan, opán ding sa horas nang iyóng pagcamatáy ay caali-uán ang dumagsâ sa iyó, at houág ang pagcatácot.

Mag-áral ca ngayón nang pagcamatáy sa mangá lamáng báyan, nang sa panahòng dárating ay mabúhay cang casáma ni Cristo.

Mag-áral ca ngayón nang pagtalícod sa dílang calupaán, ng sa panahóng dárating, ay ualáng macalílang sa iyó sa pagharáp cay Cristo.

Pasaquítan mo ngayón ang iyóng catauán nang tapát na parísa, nang sa panahóng yaò,i, mapanibólos ang iyong pag-ása.

7.º—¡Abá honghàng! ¿nag-aacalâ cang mabúhay nang mahábang panahón, bágo,i, ualâ sa camáy mo, at hindî mo naquiquimquím ang iisáng árao man lámang.

¡Abáng dámi nang mangá na pagdayáan nang gayóng acalâ, na may mahábang búhay pa, sacâ dinatnán nang bigláng pagcamatáy!

Hindî mamacailán cang binalitáan na may namatáy na biglá sa sondáng, may sa pagcalónod, may sa pagcahólog, may sa pagcáin, may sa paglalarô.

May na otás sa apúy, may sa baríl, may sa sálot, may sa camáy nang mangá tulisán: ganitó ngâ ang catapusán nang lahát; ang ca-

matáyan at ang búhay nang táuo, i, párang aníno lámang na nagdadáan.

8.º—¿Sino cayáng macaca-ala-ála sa iyó con mailibíng ca na? ¿at sínong dadalángin sa Dios dáhil sa pagsaclólo sa iyó?

Gauín mo nauâ ngayón, ó qui-naiibígan cong capatíd, gauín mo ang lahát mong macacayánan; sapagca, t, hindî mo naa-aláman con cailán ca mamamatáy, at hindî mo namán natatalastás, con anóng masasápit mo pagcamatáy.

Hangáng may panahón ca pa ay pagsicápan mo ang pag-aadhicâ nang mangá yámang ualáng pagcatápus.

Ang icaloloualhatî mo ang siyá mo lámang gonitaín, at ang nato-tongcól sa Dios ay siyá mong pangasiuáang lalô.

Maquipag-ibigan ca ngayón sa

manḡá Santos, magpúri sa canilá, at tuláran mo ang caniláng magagándang ásal, nang salobóngin ca sa óras nang iyóng pagcamatáy, at ipásoc doón sa calanḡitán.

Ypalagáy mong nanḡingibáng báyan ca lámang dito sa lupâ, na hindî dápat cang marahiyô sa manḡá parayâ nang lámang báyan.

Yngatan mo ang iyóng púsô na manatfli sa calinísan, at sa Dios paláguing manaimtím, yayámang dito sa lúpa,i, ualâ cang báyan na mapaparàti.

Doón mo ipatòḡo ang iyóng manḡá dalánḡin, hinagpís, at luhâ sa árao árao, nang maguínḡ dápat ang iyóng calolouá, na maloualhátinḡ macarátinḡ sa caharian nang Dios sa horas nang iyóng pagcamatáy. Siya nauâ.

CAPITULO 24.

*Tongcól sa paghohocóm at parísa sa
manġa macasalánan.*

1.º—Sa laháť nang bágay ting-
nán mo ang catapusán at con paáno
ang pagharáp mo sa mabagsíc na
hocóm, na hindî mapapaglihíman
nang anomán: hindî malalamúyot
nang dólot, at handóg, at hindî na-
mán mapapagdahilanán; condî mag-
hohocóm nang áyon sa catouíran.

Oh cahabag-habág at hongháng
na macasalánan, alipàla,i, natatá-
cot cáng tomingín sa muc-hâ nang
isáng táuong nagagálit; ganó ca-
yáng isasagót mo sa Dios na na-
cacatalastás nang dílang gauâ mong
masamá?

¿Báquin hindî ca naglaláan nang
cacailangánin mo sa árao nang pag-

hohocóm, yayámang ualáng maca-
capagdahilán, at ualâ namáng ma-
cacasacóló sa iyó; palibhása,i, ang
isá,t, isá,i, susulítin sa saríling
gauâ niyá?

Ngayó,i, paquiquinabángan mo
pa ang iyóng capagálan, ang pag-
tángis mo,i, tatangapín, ang hinag-
pís ay paquiquingán, ang pagsisísi
mo,i, maibabáyad nang ótang at
macalilínis.

2.º—May malaquí at magalíng
na purgatorio ang táuong matiísín,
na con inaalipustá,i, nagbabatá
nang caalipustaán, at nagdadaláng
auâ sa domouahágui sa caniyá:
gayón din ang nadalángin sa
Dios at ipinag-mamacaauâ ang
manḡá nag-ásal sa caniyá nang
masamá: ang naggacalóob agád
nang patáwad sa manḡá náhingí
nang táwad; ang quíling sa pagca-

auâ at hindî sa pagcapóot; ang paláguing nagpapasáquit sa sarili at nagpipilit pasocóin sa caniyáng calolouá ang caniyáng catauán.

Linísin na ngayón ang mangá carumihán nang sála, at bonótin ang ugát nang masasamáng cagalián: itó,i, magalíng na lálò sa ipagpáhuli ang parúsa niyán sa panahóng dárating.

Táyo,i, magdaráyang tantò sa átin din, dáhil sa ualáng uastóng pagca-ibig nátin sa sarili.

3.º—¿Anó bagá ang sasonóguin niyóng apúy, condî ang mangá casualánan mo?

Con gaáno ang pagpapatáuad mo ngayón sa iyóng sarili at pagpapaláyao mo sa iyóng catauán, ay gayón din namán ang cabigatán nang parúsang ibabáyad mo; palibhása,i, naglaláang ca nang lálóng mará-

ming gátong na papapag-alábin.

Con anóng lálong ipinagcasála nang táuo,i, siyá namáng parurusáhan nang lálong mabigát: doón ang mangá matamárin sa gauáng magalíng ay totodloín nang sibát na nagníníngas, at ang matatácao ay pasasaquítan nang dî mabatáng gótom at óhao.

Doón ang malilíbog at mapágtamása sa láyao nang catauán, ay palalangoyín sa tunáo na sáhing at asufréng somosobó, at ang mangá mainguítin ay hahagolhól nang catacot-tácot na párang ásong olól.

4.º—Ualáng ásal na masamá na hindî parurusáhan nang dúsang cabàgay.

Doón ang mangá palálo,i, mapoponô nang lábis na pagcahiyâ, at ang mararámot ay magdadámdam nang cahabag-habág na caduc-haán.

Doón ang pagbabatá sa halagáng isàng horas ay mahiguít pa sa isàng dáang taón na pagtitiís dito nang parúsang ualáng casing bigát.

Doó,i, ualáng catahimícan, ualáng calibánġan ang mangġa pinarurusáhan: dito con mínsa,i, nacacapagpahingġa ang mangġa nahihirápan, at nalilibáng nang mangġa catóto.

Panimdimín mo ngayón ang iyóng mangġa casalánan, at pagsisihan mong masáquit, nang sa àrao nang paghohocóm, ay macasáma ca nang mangġa mapapaloualhàtî.

Doón ang mangġa banál, ay palagáy ang lóob sa haráp nang mangġa nagpasáquit, at omáyop sa canilá.

Doón caábay na maghohocóm ang nagpahinóhod sa mangġa homocóm sa caniŷá dito.

Doón ang duc-hà at mapagpacumbabâ, ay magtátamo nang malaquíng pananálìg, at ang mapagpalálo, i, uusíguin nang matindíng pagcasindác.

5.º—Doón maquiquíta na tantóng marùnong ang nag-anyóng mangmáng, at hámac lámang díto, alang-álang cay Cristo.

Doón icaliligáya ang tanáng sáquit na tiniís nang banál, at ang madláng catacsilán, ay maomíd.

Doón ang lahát na mangá banál ay maa-alió, at ang mangá macasalánan, ay malilíbot nang hápis.

Doón malologód ang catauáng pinarusáhan, na párang nabúhay sa guitná nang tanáng icaliligáya.

Doón mag-aaloníngning ang gula-gulanít na damít nang duc-hâ, at macacarimárim, at pangdidiríhan ang mgá sutláng mahahalagá.

Doón magcacahalagá,t, pupuríhin ang dāmpâ nang polóbi, lalô sa mangá báhay na sáncap nang cayamánan.

Doón ang matiyagáng pagpapacatiis, ay mamahaling lalô pa sa boóng capangyarihan dito sa mundó.

Doón icararangal ang mahináhong pagtupád sa ótos, lalô pa sa lahat na capantásan dito sa lupâ.

6.º—Doón macaliligáya ang malinis at matouíd na budhî, lalô sa matáas na Filosofía.

Doón ang pagtalicod sa mangá cayamánan, ay cauiuilíhang lalô pa sa lahat na lamáng báyan.

Doón malalasáhan ang tamís nang taimtím na panalángin, lalô sa saráp nang mangá mahahala-gáng cacánin.

Doón icatotouâ mo ang iyóng pagpapaca-omíd, lalô sa caaliuang

nacucúha sa mangá pagsasalitaan.

Doón ang gauáng magaling, ay mamahaling lalô sa mangá matamis na pangongósap.

Doón mamagalingin ang piit at mahirap na pagcabùhay at mabigát na parúsa sa catauán, lalô sa mangá láyao dito sa lupâ.

Mag-áral cang magtiis ngayón nang caontî, nang macaligtás ca doón sa mabibigát na hirap.

Pagbatid-batirín mo ngayón ang doón ay matitiis mo.

Con ngayó,i, bahágyang macatiis ca nang monting hirap. ¿Paáno cayâ bagáng mababatá mo yaóng mangá casaquítag ualáng catapusán?

Con ngayó,i, itinatángis mo at iquinagagalit ang magaáng dalitâ ganó cayâ bagá ang panambítan mo doón sa infierno?

Ualáng dalauáng caloualhatian
maloualhati na bagá dito sa mun-
dó, sacá maloualhati pa doón sa
caharían ni Cristo?

7.º—Con nabúhay ca hangán
ngáyon sa guitná nang mangá ca-
hangálan at láyao nang catauán,
sacá datnán ca nang bigláng ca-
matáyan sa horas dín itó ganó
cayáng paquiquinabángin mo sa
lahát nang iyán?

Lamáng báyan ngâ anglahat, so-
báli ang pagca-íbig sa Dios at pag-
lilingcód sa caniyá lámang.

Ang may pagca-íbig sa Dios
ng bóong púsô,i, hindî natatácot sa
camatáyan, sa parúsa, sa paghoho-
cóm at sa infierno man; sapagca,t,
ang lobós na pagca-íbig, ay nagpa-
palúang nang pilitóng papasócan
nang pagpa sa Dios.

Hindî dápat panguilalasán na

matácot sa camatáyan at paghohocóm ang nauiuíli pa sa casalánan.

Ngúni,t, con ang pagca-íbig sa Dios, ay hindî macahángô sa átin sa masamá, ang pagcatácot man lámang sa infierno,i, macapílit sa átin disín.

Datapouá,t, con uaualíng bahálâ nang táuo ang pagcatácot sa Dios, ay hindî macacapanatíling maláon sa magalíng, at madádaquip agád nang mangá sílô nang Diablo.

CAPITULO 25.

*Tongcól sa mapilit na pagpapacagaling
nang boóng búhay nátin.*

1.º—Magmasícap ca at magtiyagâ sa paglilingcód sa Dios at gonitain mong paláguî: con anóng ipinaríto mo at con báquin ca tomalicód sa mundo.

¿Hindì bagá dáhil sa tíca mong maglingcód sa Dios, at nang macapanaimtim ca sa saríli mong caloobán?

Magpatóloy ca nauâ sa dáang itó, sapagca,t, hindì malaláon at tatangapín mo ang gantíng paquinábang sa iyóng mangá capagálan. Con magcagayó,i, hindì cá na magdarámdam ng tácot at hírap sa mgá cahuli-hulíhang dárating sa iyó.

Ngayó,i, mapapagál ca nang caontí, sacà sasonód ang calogod-logód na pagpapahingá; sa catagáng uica,i, tatangapín mo ang logód na ualâ nang pagcatápus.

Con manatíli ca nang tapát, at maníngas na lóob sa iyóng mangá gauáng cabanálan; ay tapát na lóob namán ang Dios, at mapagbiyá-yang lubhâ sa mangá guinagantí niyá.

Dápat cang mag-imbót nang matíbay na pananálíg na tatamohín mo ang gantí sa caloualhatian; datapouá,t, cailángan na macalangcáp nang iyóng pag-ása ang malaquíng pagcatácot, nang houág cáng madaígnang catamáran at capalaloán.

HALIMBAUA.

2.º—May isáng nasosocálan nang lóob dáhil sa pag-aalinlángan sa guitná nang pagcatácot at pananálìg: isáng árao na siyá, i napoponò nang calumbáyan, ay na pasá simbáhan, na lomohód sa haráp nang isáng altar at nagtíang gomauá nang bagay-bágay na cagalíngan, at sacâ nagsábi: ¡Oh! con natalastás co sána, na mananatíli acóng ganitó... Mana, i, tambìng na nadinǵig niyá ang gayâring sagót nang Dios sa caniyáng lóob: *con ito, i, matatalastás mo ganóng nanasáin mong gauín? Gauín mo ngayón ang sa hulíng horas ay nanasáin mong magauá, at con gayón ay malagô ca sa panǵanib.*

Pagca-dinǵig niyá nang ganitóng sagót, ay nualâ ang súcal nang lóob, sumiglá ang pusô, at ipina-

bahalâ sa caloobán nang Dios ang caniyáng capaláran, at mulâ noón ay napáuî ang pag-aalinlángan niyá. Hindî na nagnásang maosisâ niyá at maaláman ang caniyáng marárating, condî ang lálong pinagpilítang matalastás, ay con alín ang túnay na caloobán nang Dios na nagtatalagá, nang mapasimúlan niyá ang bálang gauáng magalíng, at maganáp ang magalíng na pag-hihinápus.

3.º—*Manálig ca sa áting Panġinóon, at gomauâ ca nang magalíng, uicâ nang Profeta, at samantálang nabubúhay ca dito sa lúpa,i, icabubúhay mo ang caniyáng mangá caya-mánan.*

Isáng bágay ang iquinaliliuag nang marámi sa pagcacamít nang cabanálan at maníngas na pagbalíc lóob; itó,i, hindî ibá, cundi

ang pagca-alapáp sa hiras at casa-
quitan nang paquiqilában.

Datapouá,t, yaóng mangá nag-
titiyagá sa masigláng pagsúpil sa
mangá ugáling mabibigát na lalô at
mararahás na caáuay, ay siyáng
nacacapagpatóloy sa daan nang
cabanálan.

Sapagca,t, con gaáno ang pana-
naig nang táuo sa caniyáng saríli
at pagsúpil sa caloobán niyá, ay
siyáng tinitimbangán nang paqui-
nábang at lalong biyáyâ.

4.º—Datapouá,t, hindî nagcaca-
paris-páris ang siglá nang lahat sa
pagtatagumpáy at pagpatáy sa ma-
samáng ugáli nilá.

May banál na magalíng na ang
ugáli: datapouá,t, ualáng maníngas
na pagnanasâ na maca-aquiát sa
caitaasan nang cabanálan.

May maibiguín namán sa Dios

na ang caugalián ay mabibigát; datapouá,t, matiyagâ át masiglá sa pagpatáy nitóng mangá ugáli niya.

Dalauáng bágay ang lálong nacacatólong sa pagpapacalínis nang ugáli, ang pagsúpil sa mangá masasamáng caugalián, na hinihingi-lán nang catauán, at ang maálab na pagdalángin nang biyáyang lálong quinacailángan.

Pílit mo namáng patayín ang mangá ugáling minámasamá mo, con tingnán mo sa ibá.

5.º—Sa lahát na naquiquita mo, ay hománap ca nang paquiquinabángin, na con macamasíd ca, ó macadingíg nang magandáng halimbáua,i, iyóng gayáhan.

Datapouá,t, con macamasíd ca nang ásal na masamá, ay mag-íngat cang houág mag-ásal nang gayón; at con bagá pinamísáhan mo iyán,

ay pagsicápan mong maalís agád.

Nagmamasíd ca sa ásal nang ibá,
at ang ásal mo namá,i, pinag-
mamasdán nilá.

Anóng galing at sayáng pano-
órin nang magcacapatíd na para-
párang banál at magagandang lóob,
magagaling na ugali at masonórin.

Cahabag-habág namáng pagmas-
dán ang may mangá ásal na ualáng
uastô, at di nátupad nang mǵá ca-
tongcólan ng caniláng calagáyan.

¡Anóng samâ nang magpabayâ
ng pangacô, at maqui-alam sa mǵá
bágay na di dapát paqui-alamán!

6.º—Houág mong limótin ang
guinauâ mong pagtitíca, at sa
toui-toui na,i, oliránin mo ang la-
ráuan ni Cristo sa pagca-pacô.

Magdadalang hiyâ'ca, con iyóng
mapag gonam-gónam ang búhay ni
Jesucristo; sapagea,t, hindi ca pá

nagpipilit na macatúlad sa caniyá, cahíma,t, maláong ca nang nása sa dáan nang Dios.

Ang banál na tantóng nátupad nang mangá gauáng magalíng na pinag-arálan sa búhay at sáquit nang áting Panginóon, ay díto macacacúha nang tanáng cacailangá-nin at paquiabinabángin at ualáng ibáng lálóng magalíng na pagnasáin condî si Jesus.

¡Oh si Jesus na napapacô, con manatíli sána sa áting púsô, madalî disíng magtatamó quitá nang tánging carunóngan!

7.º—Ang banál na may maníngas na lóob, ay nacacaganáp at natángap nang laháť na ipinag-oótos sa caniyá.

Ang matamárin at matamláy, ay nagdadamdám ng sonod-sonòd na casucálan nang loób, at pacabi-

cabilá,i, nalilíbot nang sacunâ; sapagca,t, ualang macúhang caalúan nang lóob, at hindî namán pahintolótan na macapaglibáng sa labás.

Ang hindî náganap sa ótos, nása malaquing pangánib.

Ang nagnanása nang mangá láyao at caguinhauáhan nang búhay, sa toui-touî na,i, magdadamdám nang dálitâ; sapagca,t, maráming icabibigát nang lòob.

8.º—;Naaláman mo con anóng gauâ at pagca-búhay nang caramihang Religiosos nana sa lóob nang mangá Monasterios?

Bihírang lumabás, nabubúhay na ualang calingálan, duc-háng duc-há ang pagcáin, magagaspáng ang dinádamit, mabibigát ang mangá capagálan, bahágyá nang macapagsalitáan, palaguing nagpupuyát, maágang nangá-bángon, maha-

habâ ang pananalángin, madalás ang pagbása at náganap nang diláng ipinag-odtos sa canilá.

Tingnán mo ang mangá Cartujos Cistercienses, at ibá páng mangá Monjes at Monjas, na sa hatíng gabí nangá-bángon dáhil sa pagpupúri sa áting Panginòon.

Cayá ngà dápat mong icahiyâ ang iyóng pagea-matamárin, sa gauáng cabanalang iyán nang maráming banál na paláguing nagpupúri sa Dios.

9.º—¡Oh! Con ualâ na disín táyong gauín, condì ang magpúri sa Dios nang áting púsò at bibíg.

¡Oh con hindi ca na disín nagecailángang comáin, ominóm at matólog; condì paláguì na lámang disíng maca-pagpúri sa Dios at maca-pagpílit na lámang nang cacabanálan. Con gayón lálò disíng

maloualhàti ang calagáyan mo, hindi pára ngayón na napipilitan cang hománap nang icabubúhay nang iyóng catauán.

Mauualâ náuâ itóng mangá cailánġan nátin, at mapalitán nang mangá matatamís na caaliuan nang caloiouá; ngúni,t, ¡Oh sáquit! ang saráp nang mangá caaliuang itó,i, bihirang malasáhan nátin.

10.—Con macarating ang táuo sa calagáyan na hindi na nagca-cailánġan nang caaliuan nino mang linaláng, doón magpapasimulâ nang pagcalasáp ng ligáya nang Dios, at matotouâ sa anománg nangyayári.

Hindi na icaliligáya ang mala-laquing bágay, at hindi namán icalolombáy ang momontî, condi sa Dios na lámang napapalagáy ang pananálig, at ang Dios ay siyá na lámang ini-ibig sa-lahát nang bagay

palibhása,i, sa Dios ang anomán ay hindî nauaualâ, at hindî nama-matáy; condî ang bálang na,i, sa caniyá nabubúhay, at sa caloobán niya natupád na ualáng liban.

11.—Alalahánin mo sa toui-touî na ang iyóng catapusán, sa-pagcá,t, ang panahóng nadáan, ay hindî na nábalic.

Cailán ma,i, hindî mo cacamtán ang magandang ásal, con hindî ca magpílit at magtiyagâ.

Con magpasimulâ ca nang pang-hihinamád, nâgpapasimulâ ca pa,i, masamâ na ang iyóng lácad.

Datapouá,t, capag-maníngas ang lóob mo,i, macacacúha ca nang da-quílang catiuasayán, at montíng hírap lámang ang iyóng dadam-damín, dáhil sã tólong nang gracia nang Dios at pagca-íbig mo sa cabanálan.

Ang may maníngas na lóob at matiyagâ ay paláguing handâ sa anománg mangyayári.

Ang pagsúpil sa masasamáng caugalián at hinguíl nang catauán, ay mahírap na lalò pa sa pagea-pagál sa mabibigát na gauâ.

Ang hindi nailag sa momontíng casalánan, ay onti-ontíng nagdadalosdós sa malalaquí.

Matotouâ ca sa gabí, con magalíng ang lácad mo sa árao.

Ang saríli mong lóob ay iyóng ingátan, hicayátin sa gauáng magalíng, arálan; at anománg mangyári sa ibá,i, ang saríli mo,i, houág mong pabayáan.

Con gaáno ang pagsúpil mo sa iyóng mangá masasamáng hinguíl, iyán ang casucát ó catimbáng nang cabanalang quinaám-tan mo. Siyá nauâ.

LIBRO SEGUNDO.

HA'TOL TONGCÓL SA LÁCAD NANG CALOOBÁN.

CAPITULO 1.º

Tongcól sa pangongōsap sa sariling lóob.

1.º *Ang caharian nang Dios nasa sa lóob ninyó, uicà nang áting Panginóon. Magbalic ca sa Dios nang boóng púsò, talicdán mo itóng cahabag-habág na mundó, at tata-mohín nang calolouá mo ang capayapáan.*

Mag-áral ca nang paghámac-hámac sa mangá lamáng báyan at pagmamahál sa mangá lamáng lóob, at maquiquíta mo na mapapa sa iyó ang caharian nang Dios.

Ang caharian ngâ nang Dios ay nása sa catiuasayán at pagcali-

gáya sa Espíritu Santo, na hindi ipinag-cacalcób sa mangá macasalánan.

Mapapa sa iyó si Jesucristo na magbibigáy sa iyó nang caniyáng ligáya, con sa lóob mo,i, laánan siyá nang dápat na titirahán.

Ang boóng carangálan niyá,t, cagandáha,i, nása sa lóob, at diyán siyá nauuili.

Ang táuonng mataimtimin sa sariling lóob, ay siyá niyáng madalás na dinadálao, siyáng quinatotouaán, siyáng paláguing pinaquiqui-osápan, siyáng pinag-cacaloóban nang daquílang catiuasayán at siyáng párang catótong calago-lagóyo.

2.º—Abá calolouáng tapát na lóob, ihandá mo nauá sa iyóng Esposo ang púsò mo, nang maguing dápat cang daláuin niyá, at casamáhin.

Yló,i, uicà niyá: *ang naiibig sa áquin, gáganap nang aral co at camí mapapa sa caniyá, at sa caniyá camí titirá.*

Big-yán mo ngâ si Cristo sa lóbb mo nang titirahán at houág mong papasóquin diyán ang anómáng lamáng báyan.

Con nása sa iyó si Cristo, nása sa iyó ang madláng cayamápan nang calolouá, at siyá lámang ay súcat na sa iyó. Siyá ang magpapa-anyô, at párang tapát mong catiuálâ sa lahat nang bágay, nang ualâ cang cailangánin sa mangá táuo.

Ang mangá táuo,i, madalíng magbágo, at nagecucúlang agád; datapouá,t, si Jesucristo,i, hindî mag-iibá cailán man, at mananatili hangáng sa catapusán.

3.º—Hindî-dápat ilagáy ang pag-

ása sa táuong maropóc at may pagca-matáy, cahíma,t, mapagbigáy lóob at catóto; hindi namán dápat icalumbáy na lubhá ang manaca-nacáng paghihinanaquíť nitó, at pagcacásirá.

Ang catóto mo ngayón, búcas maráhil ay caáuay mo ná, at ang caáuay mo ngayón, con minsán, búcas ay siya mong catóto; sa pagcá,t, ang táuo,i, madalíng magbali-balicuás capáris nang híhip nang hánġin.

Sa Dios mo ilagáy ang boóng pag-ása mo, at siyá ang iyóng catacótan at ibíguin. Siyáng mag-sasangaláng sa iyó, at gagauâ nang magalíng, pára nang lálóng minamatapát niyá.

Dito,i, ualâ cang titiraháng báyan, na mapapaláguì; paroón ca,t, parító,i, lagalág ca lámang, at

nangingibáng báyan; hindi ca mapalagáy sa catiuasayán, hangáng hindi ca nacacapanaimtím na lobós cay Cristo.

4.º—¿Anóng caguinhauáhang hahanápin mo díto sa lupâ, yayáng hindi díto ca maloloulhatî?

Ang lánġit ay siyá mong pamamayánan, at ang dílang calupaá,i, dápat mong ipalagáy na párang dinadaánan lámang.

Ang lahát na,i, nagdadáan, at icáo ay nadáan namán.

Houág ca nauáng mauíli sa anománg lámáng báyan, nang hindi ca mádaquip at mapacasamá.

Ang boóng gonitâ mo,i, sa dì matingcalà ipatóngo, at cay Cristo ca dumalánging ualáng humpáy.

Con hindi ca matótong mag-gonam-gonam nang mangá matatáas na bágay, na lámáng lánġit; tahí-

mic mong nilay-niláyin ang sáquit ni Cristo, at cúsang magtagô ca sa lóob nang caniyáng mangá súgat.

Sapagca,t, con sa lóob nang mangá súgat ni Jesus naroroón ang iyóng banál na pagcauli, macacaramdám ca nang malaquíng siglá sa pagtitiís nang anománg dálitá, at mag-uaualáng bahálâ ca sa paghamac-hamac sa iyó nang mangá táuo, at maámong lòob na titiisín mo ang caniláng mangá pag-oopasalâ.

Si Cristo mán ay pinag-áyop nang mangá táuo dito sa mundó, at pinabayáan nang caniyáng mangá caquilála at catóto sa guitná nang mangá pag-alimóra noóng silá,i, lálong cailángan.

Ynibig ni Cristo ng magtiís, at siyá,i, paghamac-hamáquin sacá icáo ay naghihinanaquítsa capouâ?

Si Cristo, i, nagcaroon nang mangá caauay na domouahágui sa caniyá, sacá íbig mong ang lahát ay maguínng catoto na gagauâ sa iyó nang magalíng?

¿Ybig mo bagáng potóngan nang corona ang iyóng pagtitiís, cáhit ualáng sacunâ cang binabatá?

¿Paánong maguíguing catoto ca ni Cristo, con aayáo cang magdadamdám nang hírap?

Magtiís cang casáma ni Cristo, at alang-álang cay Cristo, con íbig mong magcamít nang caharían ni Cristo.

6.º—Capag-nacapanaimtím cang lobós sa lóob ni Cristo, at con macalása ca nang camontíng saráp nang caniyáng pag-íbig, ay hindi ca na mag-aalomána sa anománg caguinhauáhan, ó casaquítan na nádating; condí icatotouâ mo pá ang

pagdouahágui sa iyó; sapageá,t, ang pagca-íbig cay Jesus ay nagto-tórô sa táuo nang pag-áyop sa saríling catauán.

Ang táuonɡ maibiguín cay Jesus at sa catunáyan, con mataimtí-ming totóo sa saríling lóob at ualáng masamáng pagnanasâ, ay macacabalíc sa Dios na ualáng líuag, macacapanɡibábao ang caniyáng calolouá sa calupaán nang saríling catauán, at macaca-pagtamó nang maloualháting catiuasayán.

7.º—Yaóng nacacatalastás sa dila-dilâ na, nang lobós na catunáyan na hindi uicâ ó acálâ nang táuo, ay siyáng tantóng marúnong, at ang carunónɡan niyá,i, biyáyang calóob nang Dios, at hindi áral nang táuo.

Ang marúnong magpalácad nang caniyáng saríling lóob, at hindi na-

liligálìg sa mangá bagay na na-
quiquita, hindi nauuualán nang
lugar, at hindi naghihintáy nang
panahón na maigagauâ nang ca-
banálan.

Ang táuonɡ mataimtimin sa lóob
niyá,i, madalíng mapatahímìc; sa
pagea,t, cailánma,i, hindi nacálat na
lubhá ang gonitá sa ibáng bagay.

Hindi nacacailáng sa caniyá ang
pagál nang catauán at pagtupád sa
catongcólan: sapagea,t, maálam bu-
mágay sa tanáng nangyayári.

Ang may lóob na handâ at ma-
húsay, ay hindi naliligálìg sa ma-
ngá nangyayáring cahanɡa-hánɡa,
at sa masasamáng gauâ nang ma-
ngá táuo.

Naiiláng at cumacálat ang lóob
nang táuo, palibhása,i, nauiusli sa
mangá lamáng báyan.

8.º—Con matoúid ang lácad mo

at totóong malínis ang iyóng lóob,
ang lahát na,i, macatotólong sa
pagcacamìt mo nang cagalingán
at cabanálan.

Marámi ang nacasusúcal sa lóob
mo, at nacaliligálìg sa iyó; sapag-
ca,t, hindî mo pá napapatáy ang
manḡá dáti mong ásal, at may pag-
cahinguíl ca pá sa manḡá calupaán.

Ualáng lálóng nacacadumí at na-
cacabigát sa púsò nang táuo, ca-
páris nang pagca-ibig na maháláy
sa manḡa linaláng.

Con iuinauacsí mo ang manḡá
caalíuan nang manḡá lamáng ba-
yan, macacapag-gonam-gónam ca
nang manḡá lamáng lánḡit, at pa-
lágui cang macacalasáp nang ca-
ligayáhan nang lóob.

CAPITULO 2.º

*Tongcól sa mapacumbabáng pagpapa-
hinóhod.*

1.º—Houág mong icabalísa ó ica-
tougáng lubhá ang masamá, ó
magalíng na paquítag lóob sa iyó
nang capouâ táuo; ang pagpilitan
mo, i, itó, na ang Dios ay siyá mong
macatólong sa dílang bágay na
guinagauâ mo.

Capagmalínis ang iyóng budhi,
ang Dios ay siyáng magsasan-
galáng sa iyó.

Ang ipinagtatangól nang Dios, ay
hindî ma-aanó; maquiquíta mong
ualáng liban ang saclolo nang Dios.

Siyá ang nacacaalam nang ma-
galíng na paráan, at capanahónan
nang pagliligtas sa iyó: caya ngâ

dápat mong iáyon sa caniyá ang boóng lóob mo.

Nása sa camáy nang Dios ang pagsaclólo, at pagliligtás sa iyó sa dílang icahihiyâ mo.

Madalás na nacaototólong sa áting capacumbabaán ang maaláman nang ibá, at puláan ang áting mangá caculangán.

2.º—Capag quiniquilála nang táuo ang masamáng guinauâ niyá sa ibá, itó,i, madalíng ihopâ nang cagalitan, at ualáng gaánong bigát ang paghingî nang táuad sa mangá napopóot sa caniyá.

Ang mapagpacumbabá,i, inaampon nang Dios, at iliniligtás sa dílang masamâ: quinaibígan niyá,t, inaalió, quinauiuilíha,t, pinoponô nang daquílang biyayâ; sacâ sa catapusá,i, binabángon sa pagcaapí, at itinataás sa caloualhatían.

Ang mapacumbabáin ay siyáng pinagpapahayágan nang Dios nang caniyáng mangá líhim, siyáng hinahalína, at tinatáuag.

Ang mapagpacumbabá,i, cáhit alipustaín ay hindî naliligálig; sapagcá,t, sa Dios nananálíg, at hindî sa mundó.

Cailán ma,i, houág cang magacáláng nagtamó ca na nang banál na ásal, hangáng hindî ca nagcamít nang pagpapacababâ sa lahát nang bágay.

CAPITULO 3.º

*Tongcól sa táuonɡ mabait at palagáy
na lóob.*

1.º—Unáhin mong pagsicápan ang iyóng saríling catiuasayán, sacâ mo na pagpilítan ang sa ibá.

Ang táuonɡ palagáy na lóob, ay pinaquiquinabángang lalô sa isáng may daquílang carunónɡan.

Ang magalíng maráhil ay ipinalagáy sa masamá nang táuonɡ ualáng uastóng ásal, at itó,i, abáng dalíng maghinágap.

Ang mabait at palagáy na lóob ay nag-aacalâ nang magalíng sa lahat, at sa magalíng dín íbig ipalagáy ang lahat na naquiquíta.

Ang tahímie na lóob ay hindi naghihinalâ caníno mán; data-pouá,t, ang táuonɡ ualáng catiuasayán at magagalitín, ay hindi napapalagáy dáhil sa bagay-bágay

na pagbibintáng; ualáng monting catahimícan siyá; at ang iba,i, hindi pa patahimíquin.

Madalás na nag-uiuicâ nang bágay na hindi súcat uicáin, at pinababayáan ang lálóng nararápat niyáng gauín.

Pinag-ítsip ang dápat ganapín nang ibá, at nag-uualáng bahalâ sa dápat niyáng tuparín.

Unáhin mo ngáng pangasiuáan ang icagagaling mo, at con ang ásal mo,i, magaling na, sacâ ca na macacapangasiuâ nang icagagaling namán nang iyóng capouâ

2.º—Marúnong cang magdahilán sa iyóng mangá caculangán, at ang dahilán nang ibá,i, hindi mo paraárin.

Lálóng dápat disín na quilalánin mo ang iyóng saríling casamán, at ipagsangalán mo ang iyóng capouâ.

Con ibig mong tiising ca, mag-tiis ca namán sa ibá.

Tingnán mo,t, maláyo ca pa sa túnay na pagca-ibig at pagpapacabábâ; ang may túnay na capacumbabaán at pagca-ibig, hindî marúnong mapoót sa ibá, condî sa sariling casamán.

Hindî gasíno ang maquisáma sa mangá táuonɡ mababaít at maámong lóob: itó,i, quinauiuilíhan nang lahát, at ang isát isá,i, na íbig sa mangá nacacaugali.

Datapouá,t, ang mahináhong paquiquisáma sa mangá tampa-lasan, tácsil at ualáng pinag-áralang táuo, ó sa mangá umaáuay sa átin, itó ang daquílang cagalinɡan, at gauáng súcat pacapuri-purihin, at lubháng bayáni.

3.º—May nananatíli sa catiua-sayán nang sariling lóob, at tiua-

sáy ring naquiquisáma sa ibá;

May táuo namáng ualáng catahimícan sa saríling budhî, at patí nang ibá,i, hindî pabayáang mapatahimic: nacacapahámac sa ibá; datapouá,t, lalô pa sa saríli.

May táuong hindî anglóoblámang niyá ang ilinalagáy sa catiuasayán, condî nagpipílit namán na magca-sondô ang mangá magcaca-áuay.

Datapouá,t, ang boóng catiuasayán nátin díto sa cahabag-habág na búhay, ay áting hanápin sa mapacumbabáng pagtitiís, at houág sa hirólî pagdaramdán nang dálitâ.

Ang lálong marúnong magtiís nang hírap, ay siyáng magcacamit nang lálong palagáy na lóob.

Siyáng nagtatagumpáy sa saríli, siyáng panginóon nang mundó, siyáng catoto ni Cristo, at siyáng magmamána nang lánġit.

CAPITULO 4.º

*Tongcól sa malínis na lóob at mato-
uíd na pagbabantâ.*

1.º Dalauáng pacpác ang ililipád
ng táuo sa paglayô sa mgá lamáng
báyan: iyán ay ang touíd ng pagba-
bantâ, at ang línis ng caloobán.

Ang catouíran ay dápat maca-
sána nang pagbabantâ, at ang ca-
linísan ay macalangcáp nang pag-
nanásâ. Ang catouíran ay magdo-
dólot sa Dios nang binabantâ, at
ang calínisa,i, comiquilála sa ca-
niyá, at umiibig.

Ualáng gauáng magalíng na ma-
cacahadláng sa iyó, con ang calo-
óban mo,i, malayô sa pagnanásang
ualáng cahusáyan.

Capag ang binabantâ mo,t, ni-
nanása,i, hindî ibá, condî ang na-
iibígan nang Dios, at ang icagaga-

líng nḡ capouâ táuo; malalasáhan mo ang saráp nḡ palagáy na loob.

Capag matouíd ang nasâ nḡ púsô mo,i, ang tanáglinaláng ay maguí-guing salamín nḡ iyóng búhay; at librong magtotorô nḡ banál na áral.

Ang caontí-ontían sa mangá linaláng, cáhit tila ualáng casay-sá-yan, ay nagbabanság nang cagalingán nang Dios.

2.º Con ang caloobán mo disín ay tantóng magalíng, at malínis na lobós, maquiquíta mong ualáng líuag ang catunáyan nang bálang na, at iyóng matatalastás.

Ang malínis na púsô,i, nacacapanalicsíc sa lánḡit, at sa infirno.

Ang acalâ nang táuo sa mangá bágay na naquiquíta,i, umaalinsónod sa paquiramdam nḡ lóob niyá.

Cong may loualhati sa mundó, itó,i, nasasaríli nang táuong may

malínis na lóob.

At con saán ma,i, nasosomponḡán ang sáquit at dálitâ, ang may marumíng budhî, ay siyáng lálong nagdadamdám niyán.

Ang bácal con isinosogbó sa apúy, ay na-aalís ang caláuang at nagbabága; gayón din namán ang táuo con lobós na nagbabalic lóob sa Dios, ay na-aalís ang casamán, at nagbabágo nang ásal.

3.º Capag ang lóob nang táuo,i, lumalamíg, sa camontíng hírap lámang, ay nahihintacútan, at cúsang nahánap nang icaguiguinháua nang catauán.

Datapouá,t, capag nagpasimulâ nang lobós na pagtatagompáy sa sarili at bayáning pagsonód sa dáan nang Dios, ay minamagaán na mandín ang dílang dálitang minamabigát nang uná.

CAPITULO 5.º

*Tongcól sa pagninilay-nílày sa sarí-
ling lóob.*

1.º Hindî táyo macacapaniuá-
lang lubhâ sa áting saríling acálâ;
sapagca,t, madalás na nauaualâ
sa átin ang gracia nang Dios, at
nagcucúlang táyo nang tapát na
caisipán.

Mentî ang liuánag nang ílao na
naquiquilála nátin, at ito,i, agád
pinapatáy nang áting catamáran.

Con mínsan nama,i, hindî nátin
namamalásmasán ang cabulagán
nang áting lóob.

Paláguing nágauâ táyo nang
masamá, at ang isáng lalô pang ca-
samán, ay tinatacpán nang pagda-
dahilán ang samâ.

Maráhil ay ugáling masamá ang

nagdadalá sa átin; ngúni,t, sa acalá ta,i, pagca-ibig iyán sa cagalíngan.

Sinasauáy natin ang ibá sa momontíng caculangán; at sa malalaquíng sála natin, ay hindi táyo nag-aalomána.

Agád naghihinanaquí táyo at minamalaquí natin ang masamáng tinitíis ta sa ibá; sacâ hindi ta inaala-ála ang tinitíis nang ibá sa átin.

Ang may tapát at matouíd na acalà sa gauáng saríli, hindi macagugunitâ nang masamá sa gauâ nang ibá.

2.º—Ang táuonɡ mataimtímin sa lóob niyá,i, nag-iíngat sa saríli, lalô sa pag-iíngat sa ibáng bágay: cayá ngâ omíd tongcól sa gauâ nang ibá.

Cailán ma,i, hindi ca magcaca-mít nang cataimtíman nang lóob,

at calicsihán sa gauáng magalíng,
con hindî ca magpaca-omíd tong-
cól sa gauâ nang ibá, at magpa-
ca-masíd sa iyóng saríling ásal.

Con nananaimtím cang lobós
sa saríling loób at sa Dios, hindî
ca maliligálíg sa mangá bágay ná
iyóng naquiquíta.

¿Nasaáng ca bagá noóng ang
iyóng gonitá,i, malayô sa saríli
mong loób? at noóng macapag-
lacbáy ca sa ibá,t, ibáng lugar na
iyóng pinaroonán, na nalimótan
mo ang iyóng calolouá ¿Anó ca-
yáng pinaquinábang mo?

Con ibig mong magtamó nang
catiuasayán at totóong pananaim-
tím sa Dios, cailángan na talicdán
mo ang hoóng lamáng báyan, at
ang calolouá mo,i, siyá mo lá-
mang harapín,

3.º—Sosólong ang cagalíngan

mo, con lumayô ca sa panganga-siuâ nang bálang nang nadadalá nang panahón.

Manghikinâ ca mandín capag may roóng cang pinacamámahal na anomán lámang na calupaán.

Ualáng malaquí, ualáng mataás; ualáng cauili-úling lalô, at ualà cang dápat nasáin; condì ang Dios, at ang natotongcól sa Dios.

Acaláin mong ualáng cabolohán ang tanáng calibángan na gáling sa linaláng.

Hinahamac-hámac nang caloulouáng naiibig sa Dios ang lahát, na hindî natotongcól sa Dios.

Ang Dios lámang ang siyáng ualáng hangán at ualáng casucatan; siyá lámang ang nacacaponô sa lahát, siyá lámang ang caaliuan nang calolouá, at túnay na ligáya nang pusô.

CAPITULO 6.º

Tongcól sa ligáya ng malínis na budhi.

1.º—Ang pagpapatotoo nang malínis na budhi ó conciencia,i, siyáng túnay na ligáya nang tauong banál.

Capag malínis ang budhi mo,i, paláguî cang matotouâ.

Ang may malínis na budhi, ay nagtitiis nang madláng dálitâ, at cailán ma,i, na-aalió sa guitná nang mangá casaquitan.

Ang maromíng budhi ay ualáng pagcatiuasáy, at paláguing ligálig.

Magpapahingá cang tahímic, con hindi ca minomóra nang púsô mo.

Houág cang matouâ, condî con nacagauâ ca nang magalíng.

Ang mangá tacsíl ay di isa máng nagtatamó nang túnay na caaliuan, at ualáng catiuasayán ang loób; sa

pagca,t, uicâ nang áting Panginoon:
*ualáng pagcapatahimic ang mangá
tampalásan.*

At con uicáin nilà: *nasa sa ca-
tahimican camí, ualáng masamáng
mangyayári sa ámin? Sinong mangá-
ngahàs na magpahámac sa ámin?*
Houág cang manidualâ sa canilá;
sapagca,t, ang póot nang Dios ay
madalíng dárating, at malilípol ang
mangá gauâ nilá, at ang caniláng
mangá aca-acála,i, ualáng capapa-
canán.

2.º—Ang matouâ sa guitnâ ng
mangá cahirápan ay hindi mabigát
sa may pag-íbig, at ang gayóng
catouaá,i, pagcatouâ sa Cruz nang
áting Panginoon.

Madalí ang catouaán•na ibini-
bigáy, at tinatangáp nang mangá
táuo.

Ang caalíuan•sa mundó,i, may

casáma ríng calumbáyan.

Ang catouaán nang mangá banál,
ay nasa sa malínis na budhî nilá;
at hindî sa bibíg nang mangá táuo.

Ang ligáya nang mangá banál,
ay calóob nang Dios, at nása sa
Dios; at ang logód nilá,i, tongcól
sa catunáyan.

Ang nagnanasâ nang caguin-
hauáhang túnay at ualáng cata-
pusán, ay hindî nabibigháni nang
caguinhauáhang nadáan na dalá
nang panahón.

Ang sa caguinhauáhang itó,i,
nauiuili ó con sa lóob niyá,i,
hindî uinaualáng halagá, ay na-
quiquilála na ualáng malaquíng
pagnanasâ nang caaliúan sa lánġit.

Malaquíng catiwasayán nang
lóob ang quinacamtán nang táuong
hindî nag-aalomána sa mangá pag-
puri sa caniyá ó pagdouahágui.

3.º—Ang may malínis na budhî madalíng macaquíta nang caaliuan at catahimícan nang lóob.

Con puríhing ca, ang pagpúri sa iyó,i, hindî itataás nang iyóng cabanalan: con alipustaíng ca namán, itó,i, hindî nacadadágdag sa iyóng pagcahámac lámang.

Icaó, ay hindî ibá sa iyó rin, at hindî mo masasábi, na ang iyóng búti, ay mahiguít sa cabútihan mo sa matá nang Dios.

Con may túnay cang pag-quilála sa lagáy nang iyóng saríling lóob, mag-uualáng bahalâ ca disín sa mangá uiuicáin sa iyó nang táuo.

Tinitingnán nang táuo ang muc-hâ; datapouá,t, ang púso,i, siyáng pinagmamasdán nang Dios.

Hinahalagahán nang táuo ang gauâ: ang tinitimbáng nang Dios ay ang pagbabantâ.

Ang pag-gauâ nang magalíng sa toui-touí na at pagpapacaontí sa saríling gunitâ, itó,i, tandáng icaquiquilála sa calolouáng mapacumbabaín.

Tandâ nang malaquíng calínisan at daquílang pananálíg, ang cúsang paglayô sa caaliuan na nacucúha sa bálang nang linaláng.

4.º—Ang hindi nahánap nang magpapatotóo, at magsasangalang sa caniyá,i, naquiquilálang napabahalâ nang lobós sa Dios.

Uicâ ni san Pablo: *hindi tantong magalíng yaong pumupúri sa saríli, condi ang pinupúri nang Dios.*

Ang paláguing pag-aala-ála na na sa haráp nang Dios, at ang pag-uauacsi sa dílang násang hámac lámang, ay siyáng calagáyan nang táuonng mataimtimin sa saríling lóob.

CAPITULO 7.º

Tongcól sa pag-ibig cay Jesus na laló sa lahat.

1.º—Mapálad ang nacaca-álan con anó ang pag-ibig cay Jesus; at ang pag-áyop sa saríli alang-álang cay Jesus.

Dápat na lisánin natin ang ibáng catóto dáhil sa pagca-ibig sa caniyá; sapagca,t, ibig ni Jesus na siyá lámang ang ibíguin nating laló sa lahat.

Ang pag-ibig nínománg linaláng, ay magdarayâ at mapagbago-bágo; datapouá,t, ang pag-ibig ni Jesus, ay tapát at matibay na hindi nag-iibá.

Ang na sandíg sa linaláng, mahápay casabáy nang linaláng na maropóc; ang na yácap cay Jesus, ay pagtitibáyin magpaca-ilán man.

Ybíguin mo si Jesus at siyá,i, maguínng catóto mo: cáhit pabayáang ca nang lahát ay hindi siyá magpapabayá, at hindi ipahihintólot na mapacasamá ca sa catapusán.

Paanhín mo mán, sa ibíguin mo,t, di ibíguin, mapapahiualáy ca sa lahát.

2.º—Sa buháy ca,t, sa patáy, cay Jesus ca mangápit, at sa caniyáng tapát na lóob pabahálâ ca: cáhit pabayáang ca nang lahát, siyá lámang ay súcat nang macasaclólo sa iyó.

Si Jesus na naiibígan mo,i, ibáng umíbig, na hindi niyá íbig na may maibígan cang ibá; condì ninanasà niyáng masaríli ang búong písò mo, na siyá niyáng loloclócan párang isáng háring na lolocloc sa saríling trono.

Con matóto ca disíng tomalícod sa tanáng linaláng, mauiuúli si Jesus na maquisáma sa iyó.

Hálos ang lahát na ipaniuálâ mo sa mangá táuo,i, mauauualâ; data-pouá,t, hindì magcacagayón, con cay Jesus mo ipaniuálâ.

Houág cang manálig, at comá-pit sa pacpác na maililipád nang hánġin; sapagca,t, *ang lahát na lámán ay damó lámang, at ang lahát na caranġálan nito,i, malalágas, pá-rang bulaclác nang damó sa pàrang.*

3.º—Madali cang mamamali, con ang titingnán mo lámang sa mangá táuo,i, ang caniláng balintónang ásal.

Capag sa ibá mo hinánap ang ligáya,t, paquinábang, ay madalás cang magdadamdám nang casucálan nang lóob, ó casiraán.

Con si Jesus ang hinahánap mo

sa lahát nang bágay, saán ma,i,
maquiquíta mo si Jesus.

Datapouá,t, con ang saríli mo
rin ang siyá mong hanápin, ay ma-
cucúha mo naman, ngúni,t, ito,i,
icapapacasamá mo.

Ang táuonɡ hindi nahánap cay
Jesus, ay siyáɡ lálonɡ nacacasamá
sa caniyá rin, lalô sa bóong mundó,
at sa lahát na caáuay niyá.

CAPITULO 8.º

Tongcól sa cauili-wiling paquiqui-pag-ibigan ni Jesus.

1.º—Capagea-haráp ni Jesus, ay magalíng na nálabas ang lahát, at tíla ualáng caliuágan ang anomán; datapouát,t, con ualâ si Jesus, ay mabigát ang bálang na.

Capag hindî nangongósap si Jesus sa calolouá,i, ang caaliuan ay hámac lámang; ngúni,t, sa catagáng uicâ ni Jesus, ay daquílang ligáya ang na daramdamán.

¿Hindî bagá nagtindígagád si María Magdalena sa lugar na pinanangísan, noóngpagsabíhan ni Marta: *nárini ang Maestro, at tinatáuag ca?*

Mapálad na horas, con sa guitrâ nang mangá lúha,i, natáuag si Jesus na magcacalóob sa calolouá nang caaliuan.

Toyóng-toyô câ, at matigás, con

ualâ si Jesus. Tantóng hongháng ca, at ualáng baít, con nagnanásâ ca nang anomán, na hindî natongcól cay Jesus.

¿Hindî bagá itó,i, isáng malaquíng casamán na lalo pa sa maulâ sa iyó ang boóng mundó?

2.º—¿Anóng maibibigáy sa iyó nang mundó, con ualâ si Jesus?

Anománg calagáyan, cong ualâ si Jesus, ay isáng mabigát na infierno, at con casáma si Jesus, ay isáng calogod-logód na Paraiso.

Con calagòyô mo si Jesus, ualáng caáuay cang macacaanó sa iyó.

Ang nacacúha cay Jesus, naca-cúha nang cayamánang malaquí, at lalô sa lahat na cayamánan.

At ang napapahualáy cay Jesus ay nauualán nang maráming marámi, mahiguít pa sa nauualán nang boóng mundó.

Abang abâ ang nabubúhay na hindî casámasi Jesus; at lubháng mayáman ang naguigúing catóto ni Jesus.

3.º—Malaquíng carunóngan ang matóto ng paquiqui-ósap cay Jesus, at daquílang cabaítan ang macáalam namán ng pagpiguíng cay Jesus.

Mapacumbabáin ca ngáni at palagáy na lóob, mauiusling maquisáma sa iyó si Jesus.

Papagníngásin mo at patibáyin ang iyóng lóob, at mananatíli sa iyó si Jesus.

Agád mong mapapa-alís si Jesus, at mauaualâ sa iyó ang caniyáng mahál na gracia, con marahiyô ca sa mangá lamáng báyan.

At con paalisín mo si Jesus, at talicdán ca niyá ¿Sino pang dologán mo, at alíng catóto ang iyóng hahanápin?

Con ualá cang catóto, hindî ma-

papa-anyóng magalíng ang iyóng búhay; at condì si Jesus ang catóto mong ibíguing lálò sa lahát, ay cahabag-habág cang lubhá at caaua-auâ.

Mangmáng ca ngâ con umása ca, at matouâ sa ibá.

Lálong magalíng pa ang maguíng caáuay mo ang bóong mundó, houág na lámang magcasála ca cay Jesus.

Caya ngâ sa lahát mong catóto, ay si Jesus ang lalo mong paca-ibig-ibiguin.

4.º—Ibiguin ang lahát alang-álang cay Jesus, ngúni,t, si Jesus ay ibiguin alang-álang sa caniyá rin.

Si Jesucristo lámang ang dápat ibiguin nang tánging pag-ibig; at siyá lámang ang may tánging caga-língan, at lóob na tapát, mahiguít na di sapalâ sa ibáng mangá catóto.

Dáhil sa caniyá, at alang-álang

CAPITULO 38.

Tongcol sa magaling na paraan nang pagcabuhay sa gutna nang manġa bagay na naquiquita, at pag dalanġin sa Dios laban sa manġa tocsa.

1.—Anac co, dapat cang mag pilit nang malaquing pag titiagâ na ang loob mo,i, manatiling maaliualas, at macagauâ nang ibiguin saan ca man naroroon, at ano mang guinagauâ mo, ó pinangangasiwaan, at mangibabao ca sa lahat na, at huag sila ang mangibabao sa iyo:

Nang icao ay maguing panginoon na mag otos sa iyong manġa quilos, at hindi alipin na pag ootosan nila; condî parang tangî at tunay na Hebreo na nacaligtas sapagca alipin, at nag camit nang ca-

palaran nang mang̃a Anac nang Dios.

Itong mapapalad ay nañgingiba-
bao sa mang̃a bagay na hinaharap,
atang mang̃a bagay na ualang han-
gan ay siyang pinagninilaynilay.

Tinitingnan nila nang caliuang
mata ang mang̃a lamang bayan, at
ang canan ay sa mang̃a lamang la-
ñgititiniting̃in.

Sila,i, hindi gumagamit nang
mang̃a bagay nang panahong ito,
nang canilang cauilihan, condi
nang maipaglinod na magaling sa
Dios, palibhasa,i, gayon ang inoo-
tos, at sa gayon itinatalaga nang
lumalang, na sa linalang niya,i,
hindi gumauà nang ano mang di
dapat.

2.—Con sa tanang nangyayari
ay nagpapacatatag ca naman, na
ang pag tingin mo,t, paquiquinig

niyan ay hindi dahil sa pagcauili sa magdarayang anyô, na naquiquita nang mata, condi para ni Moises na pumapasoc ca sa tabernáculo at tumatanong sa iyong Panginoon, manacanacang madinging mo ang caniyang sagot, at maraming bagay na hinaharap, at darating ang iyong matototohan.

Dumulog n̄gang palagui si Moises sa Tabernáculo, con mey ipinag aalang̃an na ibig niyang maa-laman: at sa tolong nang panalangin nanalig sa pag ilag sa mang̃a pang̃anib at catacsilan nang mang̃a tauo.

Gayon din naman dapat cang mag tagô sa sagrario nang iyong pusô, at diyan mo hingin n̄g taimtim sa loob ang saclolo.

Ito n̄ga ang dahilan cayâ naba-bása na si Josué ay napagdayaan

nang mangâ Israelitas; sapagca, t, hindi tumanong muna sa Panginoon Dios; condî naniualang lubhâ sa mangâ matatamis na uicâ, cayâ nâ-dala nang sinongaling na pagcaauâ.

CAPITULO 39.

Ang tauo, i, dapat magpacabait sa tanang bagay.

1.—Anac co, cailan ma, i, ipabahalâ mo sa aquin ano mang guinagauâ mo, at ipaaanyô cong lumbas na magaling sa capanahonan.

Hintin mo ang aqing ipagtatalaga at paquinabang ang iyong macucuhâ.

2.—Panginoon co, boong boong napapabahalâ acong tiquis sa iyo; sapagca, t, ualang malaquing paquinabangin aco sa sarili cong carunungan.

Maanong mag ualang bahalâ sa-na aco sa mangâ bagay na mang-yayari, at sa calooban mo nauâ umalinsonod acong ualang liuag.

3.—Anac co, madalâs na ang tauo,i, nagdadala nang malaquing pagcaligalig dahil sa bagay na ninanasâ; datapua,t, con ito,i, camtan na,i, nag babago agad nang acalâ; sapagea,t, ang pagcauili sa iisang bagay ay hindi nalalaon; con dî bagcôs nagtutulac sa tauo sa pag hahangad nang iba,t, iba.

Hindi gayon lamang ang galing nang pag tangui sa sarili, cahit sa mangâ bagay na munting halaga.

4.—Tunay na cagalingan nang tauo ang pag supil sa caniya rin: at ang tauong ganito ang ugali ay siyang tantong maaliualas na loob at malayô sa panganib.

Nguni,t, ang dating caauay na

bumabaca sa mangã banal, ay hindi nagpapahingã nang pag tocsó; condî sa arao at gabi ay nagcacanã nang malalaquing parayã, upan ding madaquip niya sa silò ang ualang pag iingãt.

Mag puyat cayo at manalanġin, uicã nang Panginoon, nang huag cayong maholog sa tocsó.

CAPITULO 40.

• *Ang tauo,i, ualang cagalinġang sarili na mulã sa caniya rin, at ualang ma ipagmamalaqui.*

1.—Panginoon co, ¿Anó baga ang tauo at iyong naaalaala? ¿Anó ang Anac nang tauo, at nagdadalitã cang dumalao sa caniya?

¿Anong carapatan ang quinamtan nang tauo, at siya,i, quinacasihan mo nang iyong pagca auã?

ingát, at matácot sa lahát na guinagauà mo; sapagca,t, dadáan ang horas na iyán, at tocsò ang habalíli.

Con maualá na ang banál na carandáman, ay houág sumúcal ang lóob mo; condì sa ilálim nang capacumbabaán at pagpapacatiís, ay hintayín mo ang pagdálao olì sa iyó nang tagá langit; sapagca,t, macapangyarihan ang Dios, na magbigigáy sa iyó nang ligáyang lalong mahalagá sa naúna.

Ito,i, hindi bágo, at hindi ipanggingibá nang mangá bihása nang lumácad sa dáan nang Dios; sapagca,t, ang gayóng paghabali-halíli nang bagay-bágay na pagdaramdám, ay siya ring naranásan nang mangá Santos, at mangá Profetas nang únang panahón.

5.º—Caya ngà isáng Profeta s

casalocóyan nang pagcadámdam niyá nitóng matamís na biyayâ, ay nag-uicâ nang ganitô: *Sa calac-hán nang touâ co aco,i, nagsábi: hindî aco magbabágo cailán mán.*

Datapouá,t, nang maualâ na yaóng biyayâ, ay ipinaháyag ang dinadamdám niyá at nag-uicâ pa: *Itinalicód mo sa áquin ang iyóng muc-há, at na ponô aco nang cahambalán.*

Datapouá,t, sa ilálim nang caniyáng mangá pagcahambál, ay hindî nagcucúlang ang caniyáng pananálig, at lálong matiyagâ ang pagdalángin: *Sa iyó, Panginóon, tatáuag aco, at sa Dios co magmama-caauâ acó.*

Sa catapusán ay nagbúnġa ang caniyáng panalángin, at nagsábi: *nadingig aco nang Panginóon, at na-áua sa áquin, sincclolóhan acó.*

Ngúni,t, ganó ang pagsaclólo sa caniyá? *pinalitán, aniyá, nang catouaán ang áquing pagtánqis, at linibot acó nang caaliuán. Psal. 29. v. 7. 8. 9. 11. 12.*

Con gayón ang nangyári sa mangá daquílang Santos, táyong mangá mahihinâ, at caaua-áua,i, hindi dápat magcùlang nang pag-ása, con sacáling dinadaánan táyo nang bagay-bágay na pagdaram-dám, na con mínsan ay malamíg; sapagca,t, ang Espíritu Santo,i, nádalao, at náalis áyon sa lálong minamagalíng niyá.

Caya ngâ ang uicâ ni Santo Job: *dinadálao mo siyá sa umága, at agád mong tiniticmân.*

6.º—¿Caníno ilalagáy ta ang panálig, at anóng áting aasáhan, condí ang daquílang pagca-auâ nang Dios, at ang graciang man-

gagáling sa lánġit?

Cahíma,t, macasáma co ang tá-
uong mababaít, at ang mangá banál
na capatíd, ó ang mangá catótong
tapát na lóob; cahíma,t, bumása acó
nang magagaling na libro, at ibá
páng babasáhin na lálong magaling;
cáhit maquiníg acó nang inaáuit
na matatamís na Himnos at salmos,
ang lahát nang itó,i, bahagyâ cong
paquinabángan, bahagyáng mala-
sapán co ang saráp con lumalayô
ang biyáyâ na banál na caramdá-
man at con pinababayáan acó sa
caduchaán cong saríli.

Sa ganitóng calagáyan, ay ualâ
acong dápat gauín, condì magtiís
at pabahálâ sa caloobán nang Dios.

7.º—Caiñan ma,i, ualâ acóng
naquilalang isa mán lámang na
banál, na hindi nacaránas nang
paglayô nang biyáyáng iyán, ó

hindi nagdamdám nang calamigán nang loób.

Ualáng santong ipinacataas-táas, at pironô nang caliuanágan ang loób, na hindi nagtiís muna nang tocsó, ó sa somonód na panahón.

Hindi ngà nararapat sa mataás na pag-gogonam-gónam sa Dios, ang hindi pa bihásang magtiís nang cahirápan alang-álang sa Dios.

Ang tocsóng naoóna,i, madalás na siyáng tandâ nang násonod na banál na caramdáman.

Sapagca,t, ang biyáyang iót,i, sa mangá batíd na sa tocsó ipina-nḡangḡacò: *ang magtagumpáy, uicâ nang Paḡḡinóon nátin, siyá cong pa-cacánin nang búnga nang cáhoy na icabubúhay.*

8.º—Ipinagecacalóob nang Dios ang banál na caramdáman, nang lálong lumacás ang táuo sa pagti-

tiís nang mangá dálitá.

Ipinahihintólot namán ang tocsó,
nang houág ipagpalálô ang caga-
línġan.

Hindî nagogopíling ang Diablo,
at ang catauán nátin ay hindî pa
patáy; cayá ngà sa toui-touî nã,i,
humandâ ca sa paglában; sapag-
cá,t, sa caliuá,t, cána,i, may ma-
ngá caáuay cang dî isá máng tomi-
tiguil.

CAPITULO 10.

*Tongcól sa pagquilála sa biyayâ
nang Dios.*

1.º—¿Anó,t, nagnanásâ cang magpahingá, bágo,i, ipinangánac ca sa pagpapagál?

Humandâ ca sa pagtitiís múnâ, bágo sa pagpapaguinháua; at sa pagpapasán múnâ nang Cruz, bágo sa pag-aalió.

¿Alín sa mangá nabubúhay sa mundó ang hindi maca-íbig nang ligáya,t, caaliuan nang calolouá, con mangyayári disín na maparátí itó?

Sapagcá,t, ang casayáhan nang calolouá,i, mahiguít na di sapálâ sa mangá caaliuan nang mundó, at láyao nang catauán.

Palibhása,i, ang casayáhan sa mundó,i, hámac lámang ó mahahálay; datapouá,t, ang mangá catouáan nang calolouá,i, matatamis, at malilínis na búnga nang cabanalan, at biyayang calóob nang Dios sa mangá malilínis na calobán.

Ngúni,t, sino má,i, hindi macapagcamít nang mangá caaluang calóob nang Dios, na mapaláguì bagáng pára nang ninanásâ nang táuo; sapagcá,t, ang panahón nang tocsó,i, nadáan, at nábalic.

2.º—Isáng malaquíng hadláng sa pagdálao nang Dios sa calolouá ang maling pananalíg nang táuo, at malaquíng pag-ása sa saríli.

Magalíng ang gauâ nang Dios sa táuo con nageacalóob nang biyang ica-aalió; datapouá,t, masamá ang asal nang táuo, con hindi qui-

niquilalang sa Dios iyán, na dápat pasalamátan.

Itó ang dahilán cayâ hindî napanibólos ang pagcacalóob sa átin nang biyáyâ; sapagcá,t, palamára táyo sa nagcacalóob, at hindî nátin quiniquilála na iyán ay boóng auâ niyá.

Cailán má,i, pinagcacalóoban nang biyáyâ ang marúnong comilála at magpasalámat sa nagbibiyáyâ; at babauín sa palalô ang biyayang nadarápat sa mapagpacumbabâ.

3.º—Aayáo acó nang caaliuan na papatáy sa buháy cong pagsisísi: at hindî co íbig pagnilay-niláyin ang bágay na nacacahicáyat sa capitaloán.

Hindî ang lahát na matáas ay Santo; at hindî ang lahát na matamís ay magaling: hindî ang la-

hát na pagnanásâ ay malínis; at hindî ang lahát na naiibígang co,i, mahalagá sa matá nang Dios.

Ang ninanásâ cong biyáya,i, yaóng magbibigáy sa áquin nang lálong capacumbabaán at pagcatá-cot sa Dios, at magpapalacás sa áqing lóob sa pagtanguí co sa saríli.

Ang tinotoróan nang mahál na gracia, at dalâ na, dahíl sa hampás nang pagcabauî ng biyáyang iyán, hindî mangangahás na mag-acálang may nasasaríli siyáng anománg cagalingán; condî bagcós quiquilála na siyá,i, cahabag-habág at tantóng duc-hâ.

Ibigáy mo sa Dios ang sa Dios; at sarilíhin mo ang iyó; sa matóuid na sábi, ay ipagpasalamat mo sa Dios ang mangá biyáyang bigáy sa iyó; at sarilíhin mo lámang

ang casalánan at ang parúsang nararapat sa sála mo.

4.º—Magpacabábâ ca sa toui-toui na, at ibibigáy sa iyó ang cataásan; sapagea,t, ualáng masa-sábing mataás, con ualáng mabábâ.

Ang lálong matatáas na Santos sa haráp nang Dios, ay mababang-mababâ con sa caniláng acálâ; con gaáno ang caniláng lálong pagpapacumbabâ, ay siyáng binabagáyan ng lálong mataás na caloualhatián.

Sapagecá,t, silá,i, ponô nang catunáyan at caloualhatián sa lánġit, hindi silá naghahanġad nang capuríhang hámac lámang.

Palibhasâ sila,i, pinagpapálâ, at pinacamámahal nang Dios, maláyong totóo silá sa pagpapalálô.

Angmanġá comiquilála nang tanáng cagalingáng calóob sa canilá nang Dios, hindi naghihintáy sa

isá,t, isá nang pagpúri; condî ang púring íbig nilá,i, ang pagpúri lámang nang Dios; at ninanásâ nilá na ang Dios ang puríhin nang la-hát, lálò sa lahát, sa canilá, at sa lahát na mangá Santos, at sa toui-toui na,i, itó rin at itó, ang bantâ nilá.

5.º—Pasalamátan mo ngà ang montíng biyáyâ, at papapaguíng dapátin ca sa malalaquí.

Malaquihín mo ang montî, at acaláin mong biyáyang tángî ang biyáyang tíla ualáng hálagá.

Con tinitingnán ang carangálan nang nagbibigáy, ualáng biyáyâ ang Dios, na ma-aacálang montî, ó hámac lámang; sapagca,t, hindi montî ang calóob nang Dios na ualáng casing laquí.

Cáhit dúsa at hampás ang ibiníbigáy, dápat díng pasalamátan; sa-

pagea,t, sa pagpapaloualhátî sa átin
itinatalagá ang lahát na ipinahihin-
tólot niyáng mangyári sa átin.

Angnagnanásang macapag-íngat
nang áuâ nang Dios, dápat magpa-
salámat sa áuang tinatangáp; mag-
tiís con binabáuî, manalángin na
ipagcalóob ulî: magtiyagâ, at mag-
pacumbabâ, opán dîng houág ma-
ualâ.

CAPITULO 11.

*Tongcól sa ílan lámang na maibiguin
sa Cruz ni Cristo.*

1.º—Ngayón may roón si Jesus na mangá cáual na naiíbig nang caniyáng caharián sa lánġit; data-pouá,t, ílan ang naiíbig magpa-sán nang caniyáng Cruz.

Marámi ang naiíbig nang banál na caramdáman; ílan ang naiibig magtiís nang cahirápan.

Marámi ang casálo niyá sa pag-cáin, ílan ang casáma sa pagcagótom.

Ibig ng̃ lahát na macasáma niyá sa caloualhatián; ílan ang alang-álang sa caniyá,i, íbig magdálitâ.

Marámi ang nàsonod cay Jesus hangáng sa pagpísang nang tinápay; ílan ang napatnóbay hangáng sa pag-inóm nang cáliz na mapáit.

Marámi ang nagpupúri sa mangá gauâ niyang cahanġa-hánġa; ílan ang nagbabatá nang caali-pustaán nang Cruz.

Marámi ang naiíbig cay Jesus, hangáng hindi dinadatnġán nang sacunâ.

Marámi ang nagbibigáy sa caniyá nġ púri, at caranġalan, hangáng may banál, at matamís na caramdáman, na ipinagcacalóob niyá.

Datapouá,t, capag nagtagô si Jesus, at bahagyáng lumayô sa canilá,i, agádnanġág hihinanaquit, ó nanġá hinâ ang lóob.

2.º—Ang mangá naiíbig cay Jesus, alang-álang cay Jesus, at hindi dáhil sa ninanásang guinháua, ay nagpupúri sa caniyá magúing sa ilálim nang mangá hírap at dálitá, magúing sa lábis na pagcatóuâ.

At cáhit hindi silá aliúin cailán man, ay magpupúri rin sa caniyá at magpapasalamat.

3.º—Macapangyarihang lubhá ang pagca-íbig cay Jesus, con ualáng cahálong pag-íbig sa saríli, at ibáng pagnanasâ nang guinháua.

¿Hindi bagá mangangálánang magbabaliuás ang mangá paláguing nahánap nang matamís na caramdáman?

¿Hindî bagá naquiquilála na naiíbig sa saríli, at hindî cay Jesus ang paláguing naghahanġád nang caniláng caguinhauáhan, at paquinábang?

¿Saán cayâ macucúha ang táuonng naiíbig maglingcód sa Dios, cáhit ualáng gantí?

4.º—Mahírap'macaquíta ngayón ang táuonng tántóng banál, na tumatalicód na lobós sa dílang calupaán.

¿Saán macucúha ang totóong
duc-háng lóob, at ualáng pagna-
nasâ nang anománg linaláng? Sa
maláyong lubhâ macucúha con
bagá, at sacdál ang halagá.

Cáhit ibigáy nang táuo ang
lahát niyáng ari-arian, hindi pa
gasíno iyán.

Cáhit magparúsa nang malaquí
sa catauán, montíng bágay pa
iyán. Cáhit matòto nang tanáng
carunóngan, maláyô pang totóo.

Cáhit may magandáng ásal at
lóob na maníngas, cúlang din nang
malaquí: cúlang pa nang isáng bá-
gay na totóong cailángan.

¿Alín ang bágay na itó? ang pag-
talicód, at paglihís sa saríling caloo-
bán, con matalicdán na, at mahiua-
láyan ng lóob ang tanáng linaláng,
at ang hindi pag-iíngat sa lóob ng
anománg maiibígan sa mundó.

At con magauâ na ang lahát na sa acálâ niyá,i, dápat gáuin, ipa-lagáy na ualâ siyáng nagagauâ.

5.º—Houág malaquihín sa lóob ang gauâ niyáng mahahalagahán nang malaquí; condì bagcós mag-sábi na siyá,i, alípin na tantóng ualáng halagá pára nang áral nang áting Panginóon: *con matupád, aniyá, ninyó ang lahát na ipinag-ótos sa inyo, inyóng uicain: mangá alipin camíng ualáng casaysáyan.*

Con gayón maguíguing duc háng lobós ca at hubád, at macacapag-sábi pára nang Profeta: *Tantóng nag-iisá acó, at duc-hâ.*

Dotapouá,t, ualáng lálóng mayáman, lálóng macapangyayári, lálóng aliuálas na capáris nang táuonng lumilihís sa saríling calo-obán at sa lahát nang bágay, at magpacabábâ sa lahát.

CAPITULO 12.

Tongcól sa cabolósang dùan nang Santa Cruz.

1.º—Sa acalâ nang marámi ay matigás na uicâ ito: *Tumángui ca sa iyó rin: pasanin mo ang Cruz mo, at somonód ca cay Jesus.*

Datapouá,t, lálóng matigás na paquingán itóng hulíng hátol, ó sentencia.

Hayo cayó mangá tampalásan sa apítay na ualáng pagcatápus.

Ang na úbig ngayóng maquiníg at tomupád sa hátol nang Cruz, doón ay hindi mangangambá, na malapátan niyaóng hátol na icapapacasamâ magpacailán man.

Itóng tandâ nang Santa Cruz ay maquiquíta sa lánġit, con parito

na ang Panginóon na maghocóm.

Doón ang lahat na alipin nang Cruz, na sa búhay na itó,i, tumúlad cay Cristong napapácô, dodelóg cay Cristong hocóm, ponô nang daquílang pananálig.

2.º—Ano,t, natatácot cang magdalá nang Cruz, na siyáng magdalá sa iyó sa caharián nang Dios?

Nása sa Cruz ang calouahatían, nása sa Cruz ang búhay, nása sa Cruz ang pag-aampóng lában sa caáuay.

Ang Cruz nagbíbigay nang ligáyang gáling sa lánġit, ang Cruz ay nagpapalacás sa calolouá, ang Cruz ay nacaca-alió sa lóob, nása sa Cruz ang ililínis nang lahat na caugalián, at sa Cruz macucúha ang mataás na cabanálan.

Ualáng cacamtáng calouahatían

ang calolouá, ualáng pananálìg na magtatamó nang búhay na ualáng hangán, condì sa Cruz.

Magpasán ca ngâ nang Cruz mo, somonód ca cay Jesus, at magpatóloy ca sa caharían nang lánġit.

Siyá,i, únang nagpasán nang Cruz, at nāmatáy sa Cruz, dáhil sa iyó, nang icaó namá,i, magpasán nang Cruz mo, at magnasâ cang mamatáy sa Cruz.

Sapagca,t, con macasáma ca niyá sa pagcamatáy, ay casáma ca namáng mabubúhay, at con macadámay ca sa cadalitaán, macaca-ábay ca namán niyá sa coloualhatían.

3.º—Tingnán mo,t, sa Cruz nacucúha ang tanáng cagalingán, at nása sa pagcamatáy ang lahát na cahambál-hambál: ualáng ibáng dáan sa pagcabúhay, at sa túnay na

pagcatiwasáy nang lóob; condî ang dáan nang Cruz, at ang paláguing pagpaparúsa sa saríli.

Saán mo mán ibíguing paroón, ay paroóng ca: hanápin mo ang lahát mong ninanásâ, at doón sa itáas ay ualá cang maquiquitang dáang lálong matáas, at díto sa ibabá,i, ualá cang macucúhang dáan na ualáng capangániban; condî ang dáan nang Santa Cruz.

Ilagáy mo at ihandâ ang lahát na iyóng maisípan pára nang nasâ mo at acalâ; gayón ma,i, macacacúha ca rín nang hírap na titiisín sa ibíguin mo,t, sa hindî: cayá ngâ may Cruz ca ríng dadalahín.

Maráhil ay may dadamdamin cang saquít nang catauán, at con mínsa,i, dadatngán ca nang casucálan nang lóob.

4.º—Alipála,i, linilísang ca nang

Dios, alipála,i, pinaghahamac-há-mac ca nang capouà táuo; at ang isá páng lálóng casaquit-sáquit, icáo ri,t, di ibá ang madalás na nacacadalamhátì sa iyóng sariling lóob. Ualá nangáng ibáng paráan namacaligtás, ó macacúha nang icatitiasáy; condì ang banál na pagtitiís, samantálang ipinagtatalagá iyan nang Dios.

Sapagca,t, ibig nang Dios na mag-áral ca nang pagbabatá na ualáng caaliuan, at puspús cang paalípin sa caniyá: ang saquit na dinadálitâ mo,i, lobós mong ipagpacabábâ.

Ualáng nagdarámdam sa púsô nang hírap ni Cristo, condì ang nacaránas na nang saquit sa caniyáng catauán.

Nalaláan ngà ang Cruz, at saán ma,i, naghihintáy.

Hindi mo maiilágan sucdáng magtánan ca; sa pagca,t, saán ca mán paroó,i, dalá mo ang iyóng catauán, at saán ma,i, casáma mo rin.

Paitáas ca,t, paibabâ, lumabás ca,t, pumásoc, doó,t, dito,i, Cruz ang macacúcuha mo; at cailá-
ngan na magmatiísín ca, con íbig mong magcamít nang catiwasayán nang lóob, at maguíng dápat sa Coronang maloualhatî magpaca-
ilán mán.

5.º—Con cúsang magpasán ca nang Cruz, dadalhín ca,t, isasac-
dál nang Cruz sa ninasâ mong catapusán, at doón matatápus ang pagtitiís, na dito,i, ualáng pagca-
tápus.

Con mabigát sa lóob mo ang pagpasán nang Cruz, itó,i, lalong bumibigat, at nadarágdagan ang

cabigatán nang pasán mo, na di mangyáring di pasanín.

Con bitíuan mo ang isang Cruz, maniualâ ca,t, may ibáng macacahalili, at maráhil ay lálong matindí.

Nag-iísip cang umílag sa hindi nailágan nino mán.

¿Sino sa mangá Santos ang dito sa mundó,i, hindi nagdalá nang Cruz, at dálita?

Si Jesucristo man na Panginóon natin, ay hindi naualán nang sáquit isáng horas man lámang, noóng nabubúhay pa dito sa lupà: cailángan, *na si Cristo,i, magdusa, at mobúhay uli sa guitná nang mangá patáy, at buháy na pumasoc sa caloualhatián.*

¿Anó,t, nahánap ca nang ibáng daán, na hindi ang calobosán na siyáng daán, nang Santa Cruz?

7.º—Ang boóng búhay ni Cristo,i, tantóng Cruz at sáquit; sacá icaó ay nahánap nang logód, at alió.

Namámali ca, tantóng namámali ca, con nahánap ca nang ibáng bágay na hindî pagtitiís nang hírap; sapagcá,t, ang boóng búhay na itó,i, ponô nang dálitâ, at nalilíbot nang maráming Cruz.

Ang lálóng banál ay madalás na siyáng nagpapasán nang lálóng mabibigát na Cruz, sa pagca,t, lálóng pinatitindí nang caniyang pagca-ibig ang dúsa nang pagcapalayô niyá sa Dios.

8.º—Datapouá,t, ang ganitóng nagtitiís nang ibá,t, ibáng sáquit, ay hindî namán nagecúlang nang caaliuan; sapagca,t, párang nada-dampî nang caniyáng mangá dalirî ang mahalagáng búnga nang pinapasán niyáng Cruz.

Palibhása,i, con cúsang pinapa-sán itó, ay sa pag-ása sa tólong nang Dios tomitindí ang boóng cabigatán niyá.

At con gaáno ang panghihinâ nang láyao nang catauán na cúsang pinarúrusahan, ay gayón din namán ang pagsiglá nang caloulouáng guinagantí, at quinacasíhan nang mahál na gracia.

Maráhil pa,i, lubháng nálacas ang loób sa pagtitiís nang sáquit, at dálitâ, at nagnanásang macatúlad cay Cristong napapácô sa Cruz; cayâ hindi na disín íbig na maualâ ang hírap at dúsang dinadamdám; sapagca,t, sumasampalatáya na siyá,i, lálong catotouaán nang Dios, con magtiís nang láló,t, lálong mangá casaquítan alang-álang sa Dios.

Itó,i, hindi saríling cagalingán

nang táuo, condi biyáyâ ni Cristo, na macapangyayáring lubhá, at nagpapalacás sa áting mahínang catauán: cayâ yaóng mangá sa-quit na dáti, at caraníuang iniilá-gan, at ipinangilábot nang úna; ngayón ay ninanasâ na, at hina-hangád nang maníngas na lóob.

9.º—Hindi catotobong hinguíl nang táuo ang magpasán nang Cruz, ang umíbig sa Cruz, ang magparúsa sa catauán, ang paalí-pin sa ibá, ang umayaó sa cara-nḡalan, ang magtiís nang pag-alipustâ, ang umáyop sa saríli, at ang magnásang ayópin nang capouâ, ang magbatá nang tanáng capahamacán, at ang hindî pag-hahangád nang anománg caguin-hauáhan díto sa mundó.

Alín man sa mangá bágay na iyá,i, ualâ cang macacayánan, con

titingnán mo ang iyóng sariling cahináan.

Ngúni,t, con umaása ca sa tólong nang Dios, ay hohológang ca nang lánġit nang siglá at lacás, at sa bálang ibíguin mo,i, tutupád ang mundó, at ang iyóng catauán.

Sa Diablo mang caáuay mo,i, hindî ca matatácot, con may balúti cang pagsampalatáya, at cong quinacalásag mo ang tandâ nang Santa Cruz.

10.—Humandâ ca ngâ párang isáng alíping mabaít at tapát na lóob ni Cristo, sa bayáning pagpasán nang Cruz nang iyóng Panginóon na napapácô sa Cruz, dáhil sa pagca-ibig sa iyó.

Humandâ ca sa pagtitiís nang diláng casaquitan, at sari-sáring hírap sa búhay na itó; sapagea,t, sa alín mang calagáyan, ay sáquit

at hírap ang macacasáma mo, at siyá mong masosompongán saán ca mán magtagô.

Cailángan na itó ang mang-yári; at ualáng dáang icatitiuasáy sa mangá sacunâ at dalamhati, condi ang pagpapacatiís.

Inomín mo nang masayáng loób ang Cáliz nang áting Panginóon, con ibig mong maguing catóto ca niyá, at papagmanáhin nang caniyáng caloualhatián.

Ipabahalâ mo sa Dios ang mangá banál na caramdáman: itó,i, ipagcalóob niyá sa iyó, ó houág, áyon sa lálong magalingín niyá.

Datapouá,t, iláan mo ang iyóng lóob sa pagtitiís nang capighatián, at ipalagáy mong itó ang lálong banál na caramdáman; sapagca,t, hindi carapat-dápat na ipagcamít noóng daratnín táng loualhati ang

manḡá sáquit sa panahóng itó, cáhima,t, icáo lamáng ang magbatá nang lahát nang iyán.

11.—Con macasolóng-solóng ca sa dáang itó nang cabanálan, nami-namatamis mo na at minamasaráp ang dalamhátì alang-álang cay Cristo; con gayón, acaláin mong iyán ang calagáyan mong lálóng magalíng, sapagca,t, nacapásoc ca sa Paraiso, ó loualhati díto sa lupâ.

Hangáng na bibigatáng ca nang pagtitiís, at nag-iísip cang umílag sa cahirápan, hindì mapapatiuasáy ang lóob mo; at saán ca mán paroón, ay hahabóling ca nang dalamhàtì.

12.—Con ihandâ mo ang iyóng lóob sa dápat mong asálin na pagtitiís at pagcamatáy, ay maguin-háuang mapapalagáy ca, at mananatili sa catiuasayán.

Ang casacdála,i, iyáquit ca sa icátlong lánġit, pára ni San Pablo, itó,i, hindî mo rin icaliligtás sa pagbabatá nang casaquítan. Aco, uicâ ni Jesus, *ang magpapaháyag sa caniyá nang dilang sáquit na dápat niyáng tiisin alang-álang sa pangá-láng co.*

Con nag-aacálâ ca nġáng umíbig, at paalipin cay Jesus, dápat na magpacatiís ca.

Maguínġ dápat ca nauáng magbatá nang montíng casaquítan alang-álang sa pangálan ni Jesus ¡laquí áyang caguinhauáhan nang lóob ang dadamdamin mo, laquínġ catouáan nang mangá Santos nang Dios! ¡anóng galíng na halimbáuâ sa capouâ táuo!

Ang lahát ay nagpupúri sa magtiís, cáhit bihirâ ang naiíbig magtiís.

Dápat disíng magbatá ca nang caontíng hírap alang-álang cay Cristo, yayámang marámi ang nagdadalitâ nang malalaquíng sacunâ alang-álang sa mundó.

Itó,i, paniualáan mo, na dápat cang mabúhay sa pagpatáy sa láyao nang iyóng catauán.

At ang lálóng pumapatáy sa saríling caloobán, at láyao nang catauán, ay siyáng nagpapasimulâ nang lálóng pagca-búhay sa Dios.

Sino ma,i, hindi macacatalastás nang mangá lamáng lánġit; condi ang naiġbig magtiís nang mangá eadalamhatián alang-álang cay Cristo.

Ualán, lálóng mahalagá sa matá nang Dios, at lálóng macagagalíng sa iyó dító sa mundó, capára nang pagpapacatiís alang-álang cay Cristo.

Con papagpiliín ca dito sa dalauáng bágay, *alió*, *ó sáquit*, ay magalingín mong lalô disín na macapagtiís ca ng̃ sáquit alang-álang cay Cristo, at houág ang magdamdám nang maráming caalíuan; sa pagcá,t, con gayó,i, lálong matutúlaran mo si Cristo, at ang búhay mo,i, macacapáris nang búhay nang mangá Santos.

Palibhása,i, ang áting mangá carapatán, at lálong galíng nang áting calagáyan, ay hindî sa pagdaramdám nang mangá caalíuan, at ligayang nacucúha; condî sa pagpapacatiís nang mabibigát na sacuná, at cahirápan.

13.—Sa pagcá,t, con may roóng ibáng icagagalíng táyo na lalô sa pagpapacatiís, ya ipinahayag disín sa átín ni Jesucristo sa uicâ, at paquítang halimbáuà.

Ngúni,t, maliuánag na iniáral niyá sa mangá Discípulos, at sa lahát na nagnanásang somonód sa caniyá, at sinabi: *Ang naiibig somonód sa áquin, ay tumanguí sa saríli, magpasán nang caniyáng Cruz, at somonód sa áquin.*

Con pacabasáhin ngâ at pagisip-isíping magalíng ang lahát nang iyán, itó ang cahuli-hulíhang masasábi: *cailàngan ná sa dàan nang maràming cadalitaán, ay lumacad táyo sa pagpàsoc sa caharian nang Dios.*

Catapusán nang icalauáng libro.

INDICE.

	Pág.
Sa bumabása	3.
Nota del traductor.	6.

LIBRO PRIMERO.

MANGA HÁTOL NA ICAGAGALING NANG CALOLOUA.

CAP. 1. ^o Tongcól sa pagtúlad cay Cristo at pag-uualáng halagá sa tanáng lamáng báyan.	9.
— 2. ^o Tongcól sa mapacum- babáng damdám nang sarí- ling lóob.	14.
— 3. ^o Tongcól sa áral nang catunáyan	19.
— 4. ^o Tongcól sa mangá cabai- tan sa mangá gagauín.. . . .	28.
— 5. ^o Tongcól sa pagbása nang Santong súlat.. . . .	30.

	Pág.
— 6. ^o Tongcól sa pagnanásang ualáng húsay.. . . .	33.
— 7. ^o Tongcól sa paglayò sa magdarayang pananálìg at capalaloán.. . . .	35.
— 8. ^o Tongcól sa pag-ìlag sa lábis na paquiquilagoyô . . .	38.
— 9. ^o Tongcól sa pagtupád sa ótos at pagpapasácop . . .	41.
— 10. Tongcól sa pag-ìlag sa pangánib nang catabilán. . .	44.
— 11. Tongcól sa pagcacamít nang catiuasayán at pagpipilit nang lálóng cabanálan . . .	47.
— 12. Tongcól sa pinaquiquinábang sa pagtitiís nang sáquit. . .	54.
— 13. Tongcól sa paglában sa mangá tocsó	57.
— 14. Tongcól sa pag-ìlag sa ualáng uastóng panghihinalâ. . .	65.
— 15. Tongcól sa mangá caa-uaáng gauâ	68.
— 16. Tongcól sa pagtitiís nang mangá caculangán nang capouâ táuo	71.

	<u>Pág.</u>
— 17. Tongcól sa pagca búhay sa Monasterio.	75.
— 18. Tongcól sa halimbauâ nang mangá Santos Padres.	78.
— 19. Tongcól sa mangá ga- gauín nang banál.	84.
— 20. Tongcól sa pag-iisá at hindî pag-imíc.	92.
— 21. Tongcól sa capighatián nang púsô	101.
— 22. Tongcól sa pagninilayní- lay nang cahirápan nang táuo.	108.
— 23. Tongcól sa pagninilay- nílay nang camatáyan.	116.
— 24. Tongcól sa paghohocóm at parúsa sa mangá macasalánan	126.
— 25. Tongcól sa mapílit na pagpapacagaling nang bóong búhay nátin	136.

LIBRO SEGUNDO.

HATOL TONGCÓL SA SÚCAT NANG CALOOBAN.

CAP.		Pág.
1. ^o	Tongcól sa pangongósap sa sariling lóob	149.
— 2. ^o	Tongcól sa mapacombabáng pagpapahinóhod	159.
— 3. ^o	Tongcól sa táuonɡ ma-baít, at palagáy na lóob	162.
— 4. ^o	Tongcól sa malínis na lóob, at matouíd na pagbabantâ	166.
— 5. ^o	Tongcól sa pagninilay-nilay sa sariling lóob	169.
— 6. ^o	Tongcól sa ligáya nang malínis na budhî	173.
— 7. ^o	Tongcól sa pag-ibig cay Jesus na lalô sa lahát.	178.
— 8. ^o	Tongcól sa cauili-uiling paquiquipag-ibígan ni Jesus.	182.
— 9. ^o	Tongcól sa pagca-ualâ nang tanáng caalfuan.	188.
— 10.	Tongcól sa pagquilála sa biyayâ nang Dios.	198.
— 11.	Tongcól sa iilán lámang na maibiguín sa Cruz ni Cristo.	205.
— 12.	Tongcól sa cabulósang dáan nang Santa Cruz.	210.

DON LUIS REMEDIOS,

PRESBITERO, PREBENDADO DE ESTA SANTA IGLESIA CATEDRAL Y SECRETARIO DE CAMARA Y GOBIERNO DEL ARZOBISPADO DE MANILA ETC.

CERTIFICO: que á una instancia presentada por el Sr. Presbítero Doctor D. Vicente García, en solicitud de licencia de impresion, S. E. I. el Arzobispo mi Señor, se ha servido decretar lo siguiente:

Manila 15 de Noviembre de 1880.—Por las presentes y por lo que á Nos toca, concedemos la licencia necesaria para que se pueda imprimir la obra titulada: «*Imitacion de Cristo por Kempis*» traducida al idioma tagalo por el Doctor D. Vicente García, Presbítero Secular de este Arzobispado de Manila; en atencion á que de nuestra orden ha sido examinada, y segun la censura, no contiene cosa alguna contra el dogma católico y sana moral, antes bien su lectura será de mucho provecho espiritual para los fieles. Librese copia certificada de este decreto al interesado, y archívese original.—Fr. Pedro Arzobispo.—Por mandado de S. E. I. el Arzobispo mi Señor.—Luis Remedios, Secretario.

Y en cumplimiento del preinserto decreto, libro la presente certificacion en esta Secretaría de mi cargo, á quince de Noviembre de mil ochocientos ochenta.

Luis Remedios.

Timbre de propiedad.

Los ejemplares sin él serán perseguidos.